

«Όποιος δε γνωρίζει
τον τόπο που γεννήθηκε
αισθάνεται πάντα ξένος»

Κιάτρα ντισικάτα
(Πέτρα σχισμένη)

«Η Αετομηλίτσα»

(ΤΟ ΝΤΕΝΙΣΚΟ)

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΕΤΟΜΗΛΙΤΣΙΩΤΩΝ «ΤΟ ΝΤΕΝΙΣΚΟ»

ΕΤΟΣ 10^ο
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 37
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 100

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:
ΚΑΡΑΤΣΚΑΚΗ 3
ΛΑΡΙΣΑ — Τ.Κ. 41222

Έγιναν οι ανδρικές στολές του μεγάλου χορευτικού του ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Τελικά ένας απ' τους πρωταρχικούς στόχους του Συλλόγου της Θεσσαλονίκης πραγματοποιήθηκε. Έγιναν οι ανδρικές στολές του μεγάλου χορευτικού.

Στην ενέργεια αυτή τη μεγαλύτερη συμβολή είχαν τρεις συμπατριώτες μας απ' την Κρύα - Βρύση. Συγκεκριμένα ο κύριος

Συνέχεια στην τελευταία σελίδα

Το Δημοτικό Σχολείο μετατρέπεται σε Ξενώνας

Μεταβιβάστηκε τελικά το κτίριο του Δημοτικού Σχολείου στην Κοινότητα, για την μετατροπή του σε Ξενώνα.

Η Κοινότητά μας εντάχθηκε στο πρόγραμμα

«Βελτίωσης βοσκοτόπων» για την περίοδο 1996-99 και για φέτος προβλέπεται η πίστωση 1.400.000 δρχ. για την κατασκευή 4 ποτιστρών στις θέσεις: α) Μουτσιάρα, β) Σταυρό γ) Μοναστήρι, δ) Τσιούμια.

Από τη Δ/ση Δασών θα συνεχισθούν και φέτος τα έργα - Διευθέτηση χειμάρρων».

Πλακοστρώθηκε το φυλάκιο Στρατού με δαπάνη της Κοινότητας (45 τ.μ.).

Από την Κοινότητα παραχωρήθηκαν στην Α.Δ.Σ. Αετομηλίτσας 4,16 μ² ξυλόγκου πεύκης που θα προκύψει από την συστάδα του Κοινοτικού δάσους αντί 8.000 δρχ. το μ².

Το μίσθωμα θα καταβληθεί σε δύο δόσεις ήτοι το 30% με την υπογραφή του συμβολαίου και η δεύτερη με το τελικό πρωτόκολλο, η διάρκεια της μίσθωσης ορίζεται για ένα χρόνο από

την υπογραφή του συμφωνητικού.

Αποκαταστάθηκε η βατότητα του δρόμου Πιστίλιας - Αετομηλίτσας.

Ο λόγος τώρα στους αρμόδιους για την μεγάλη καταστροφή της ασφάλτου.

Παραδόθηκαν στους δικαιούχους ασφαλισμένους του Ο.Γ.Α. οι αποδείξεις καταβολής εισφοράς για το έτος 1995.

Η εισφορά του έτους 1995, ανάλογα με την κλάση στην οποία έχει υπαχθεί ο ασφαλισμένος, έχει καθορισθεί με βάση το ημερομίσθιο του ανειδίκευτου εργάτη που ισχύει για το έτος 1995 ως εξής:

ΑΙ Κλάση ετήσια εισφορά 36.960
ΒΙ Κλάση ετήσια εισφορά 55.440
ΓΙ Κλάση ετήσια εισφορά 73.920.

Η λήξη προθεσμίας πληρωμής είναι η 31-12-1996.

Συνέχεια στην τελευταία σελίδα

SOS

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ

Η εφημερίδα θα αναγκαστεί να διακόψει την κυκλοφορία της εάν δεν πληρωθούν οι συνδρομές.

Όσοι δεν γνωρίζετε το ποσό που οφείλετε, στείλτε τη συνδρομή για το 1996, 1.000 δρχ., στη διεύθυνση: **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΙΟΤΖΙΟΣ**, Παπαναστασίου 119, Τ.Κ. 41222 ΛΑΡΙΣΑ.

13^ο Πανελλήνιο Αντάμωμα των Βλάχων

Κυριακή 7 Ιουλίου. Λίγα χιλιόμετρα έξω από το γοητευτικό Μέτσοδο, τρίτη και τελευταία μέρα του 13ου Πανελληνίου Ανταμώματος Βλάχων.

Δυνατή ζέστη, ατμόσφαιρα όμως καθαρή, λαμπερή και αεράκι δροσερό, βουνίσιο, που σε κάνει να μακαρίζεις την τύχη σου, που έστω και για λίγο ξέφυγες από τον ατελείωτο καύσωνα του Θεσσαλικού κάμπου.

Κόσμος πολύς σκορπισμένος στις καταπράσινες πλαγιές που βρίσκονται γύρω από τον χώρο της κεντρικής εκδήλωσης, ψήνει, τρώει, διασκεδάζει.

Και η πολιτική παρουσία στο Αντάμωμα. Εδώ ένας απ' τους πολιτικούς έχοντας αγκαλιά μια μικρή απ' την Αετομηλίτσα

Το χορευτικό του Συλλόγου Θεσσαλονίκης με καινούριες ενδυμασίες για καινούρια επιτεύγματα

Δε βλέπει πάντα από εκεί που είναι, ούτε ακούει, αλλά σημασία έχει η παρέα, το φαγοπότι, η εξοχή, τα ανταμώματα με φίλους και συγγενείς, η κοινή αίσθηση του «είμαι βλάχος».

Ψευδαίσθηση συμμετοχής.

Ρίχνοντας μακριά το βλέμμα στις πλαγιές των γύρω βουνών, γεμίζουν πράσινο. Νιώθω ότι το χωριό μου είναι κοντά και μια γλυκιά νοσταλγία με τυλίγει. Ήδη η καρδιά μου είχε αρχίσει να χτυπάει πιο γρήγορα μπαίνοντας στην ηπειρωτική γη.

Βγαίνω από το χώρο της κεντρικής εκδήλωσης και μπαίνω για λίγο μέσα στο δάσος. Εκεί ο χρόνος μετράει διαφορετικά. Εκεί γαλήνη και σιωπή. Η ιερότητα του βουνού! Έξω πάλι: Λαϊκό πανηγύρι. Τσίκνα από παντού. Καντίνες στήμένες σε διάφορα σημεία. Αλλού ψήνουν λουκάνικα και σουβλάκια. Παντού και πάντα σουβλάκι! Κάποιος πουλάει πιτάτα, ποτήρια, διάφορα άλλα γυαλικά για

Συνέχεια στην 4η σελίδα

Η εκδρομή του Συλλόγου Θεσσαλονίκης στα Μετέωρα

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Θεσ/νίκης διοργάνωσε με απόλυτη

Αετομηλιτσιώτες της Μακεδονίας στηρίζουν κάθε προσπάθεια με πρωτοπόρο και πρωταγωνιστή τη νεο-

λαία μας, γιατί πιστεύουν και εμπιστεύονται τα νιάτα για τον ωραίο αγώνα τους, που αφορά τη συνέχεια της παράδοσής μας.

Ο αγώνας της νεολαίας από κοινού με τους μεγαλύτερους για τη διάσωση και τη διατήρηση των παραδοσιακών μας στοιχείων, είναι φαινόμενο πρωτόγνωρο και μοναδικό με την πολυεπίπεδη κρίση που διέρχεται η κοινωνία μας.

Είναι γνωστό, πως ο Αετομηλιτσιώτης ποτέ δεν ήταν άνθρωπος μονοθιτικός και μονοδιάστατος· πάντοτε τον διέκρινε η πολυμέρεια, η σχέση με το συνάνθρωπο, η επικοινωνία, η γνωριμία με το περιβά-

Συνέχεια στην 5η σελίδα

Από την εκδρομή του Συλλόγου στα Μετέωρα

Επιτυχία εκδρομή στα Μετέωρα.

Ο Σύλλογος με πρωτοβουλία της νεολαίας μας και την ηθική στήριξη των συμπατριωτών, συνεχίζει τις δραστηριότητές του. Το σημαντικό είναι, ότι οι

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ο Σύλλογος Λάρισας ευχαριστεί θερμά τον κ. Ξενοφώντα Μπακούρα για την προσφορά του προς τον Σύλλογο ποσού 25.000 δρχ.

Το Δ.Σ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Η Κοινότητα Αετομηλίτσας εκφράζει τις θερμές και ειλικρινείς ευχαριστίες στο συμπατριώτη μας Γεωπόνο **ΚΙΜΩΝΑ ΚΑΡΑΤΖΙΟ** για τη μεγάλη προσφορά δενδρυλίων (700 καρυδιές) για δεντροφύτευση στο χωριό μας Αετομηλίτσα.

Βλάχικο τραγούδι

Βίνιε τουάμνα σ' κού πλόιλε
Τούτο' Αρμάνιλι φούγκου κού όιλε
Φούγκου ντί πάρτε τιάσ' αρνιάντζα
Σ' κάμα γκίνε τιάσ' μπανιάτζα.

Ζγκιάρα όιλε αούρλα κάνιλι
Φούγκου μαράτσαλι φούγκου αρμάνιλι
Σάλτα νιόουα Βιλιστίνου
Φαρμακούάσα κά κινίνου.

Τσιλνικάτζιλι σί χουλιησέσκου
Όιλε όρτζου λί χαρνέσκου
Λίνα ν' ου καύτα μούλτσι
Σ' νόι βά ιμνάμου ντισκούλτσι.

(Κατά παράδοσιν από αείμνηστο Σωτήριο Νεμπή, κτηνοτρόφο, καταγόμενον εκ Περιβολίου Γρεβενών και παραχειμάζοντα με τα 500 πρόβατά του εις τον χειμερινό βοσκότοπο θέσιν «Μάραθο» περιφέρειας Βελεστίνου — Μαγνησίας).

Μάιος, 1937
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΕΡΓ. ΠΑΠΑΣΤΕΡΓΙΟΥ
Καλομοίρα — Καλαμπάκας

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Υπενθυμίζουμε τους αντιπροσώπους της «Α»:

Καστοριά: Θεόδωρος Μάτσιος, τηλ. 24241
Αργος Ορεστικό: Θεόδωρος Μάτσιος, τηλ. 24241
Καλή: Ευριπίδης Καράτζιος
Λάκκα — Δροσερό: Τζιότζιος Δημήτριος
Κρύα Βρύση: Προβατίνης Απόστολος, τηλ. (0382) 61461
Θεσσαλονίκη: Διονύσιος Καράτζιος, τηλ. 949315
Γιάννενα: Θεολογία Νιτσιάκου
Ροδιά: Αναστάσιος Καράτζιος
Πουρνάρι: Διαμαντής Γαργάλας
Καλαμάκι: Βάγγος Καρανίκας
Νιγρίτα: Γιάννης Σκαπέρδας
Καστρί: Θεόδωρος Φερφέλης
Νομός Πέλλας: Διονύσιος Καράτζιος (031) 949315
Λάρισα: Τζιότζιος Ευάγγελος (041) 626208

Στους αντιπροσώπους μπορείτε να απευθύνεστε για την οικονομική σας ταχτοποίηση, να δίνετε οποιεσδήποτε ανακοινώσεις θέλετε να δημοσιευτούν και τέλος να ζητάτε κάποιο απ' τα φύλλα που δεν παραλάβατε.

Επίσης μπορείτε να απευθύνεστε πάντα και στους υπεύθυνους της εφημερίδας ή στο σύλλογο και στις γνωστές διευθύνσεις και τηλέφωνα.

ΑΚΤΙΝΟΔΙΑΓΝΩΣΗ

ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΟ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ
ΥΠΕΡΗΧΟΙ — ΜΑΣΤΟΓΡΑΦΟΣ

Δ. ΣΟΥΦΛΙΑΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΣ

Χ. ΚΑΡΑΝΙΚΑΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΣ

ΚΟΥΜΑ 34 (2ος όροφος) — ΤΗΛ. 237732 — ΛΑΡΙΣΑ

HOTEL «MARILENA» Θ. ΝΙΤΣΙΑΚΟΣ

ΤΗΛ. (0661) 93981 - 82 - 83 - 84
FAX 93889 — ΚΕΡΚΥΡΑ

Η ιστορία των Ολυμπιακών Αγώνων από την αρχαιότητα έως σήμερα

Αναμφισβήτητο το κορυφαίο αθλητικό γεγονός σε παγκόσμιο επίπεδο είναι οι Ολυμπιακοί Αγώνες. Η χώρα όπου γεννήθηκαν οι αγώνες αυτοί δεν είναι άλλη απ' την Ελλάδα, μα και αυτή ήταν, που, απ' τους αρχαίους χρόνους διακήρυξε ότι με την άσκηση και τη συστηματική προπόνηση πέρα απ' την καλλιέργεια των φυσικών προσόντων διαμορφώνεται ο χαρακτήρας του ανθρώπου και εξευγενίζεται η ψυχή του. Οι αρχαίοι Έλληνες που γυμνάζονταν το σώμα καλλιεργούσαν την ψυχή, έλεγαν χαρακτηριστικά ότι πρέπει να υπάρχει «νους υγιής εν σώματι υγιεί».

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες, στην αρχαία Ελλάδα δημιουργήθηκαν κατά τα πρότυπα της Ιερής Συμμαχίας της Δήλου που είχαν σχηματίσει οι Αμφικτυονίες της Μ. Ασίας. Οι Αμφικτυονίες (έργο του Αμφικτίωνα, αδελφού του Έλληνα) άρχισαν από θρησκευτική για να καταλήξουν σε πολιτική, στρατιωτική, οικονομική ομοσπονδία, που διευκόλυνε την άμυνα, την πρόοδο και την υπόσταση της ίδιας της Ελλάδας. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες ιδρύθηκαν απ' τον ημίθεο Ηρακλή, προστάτη των Μακεδόνων, ενώ πήραν το όνομά τους απ' τον Όλυμπο, το ψηλότερο βουνό της Ελλάδας, που ήταν και η επίγεια κατοικία του Ελληνικού Πάνθεου.

Οι αρχαίοι Έλληνες — λάτρεις του σωματικού κάλλους και θαυμαστές του πνευματικού μεγαλείου, θέλοντας να εξυψώσουν τον άνθρωπο στο επίπεδο του ωραίου, του μεγάλου και αληθινού, καθιέρωσαν τους Ολυμπιακούς Αγώνες, που τελούνταν αρχικά στην Ιερή Άλτη της Αρχαίας Ολυμπίας, κάθε 4 χρόνια. Αργότερα όμως γίνονταν πιο συχνά και σ' άλλα μέρη της Ελλάδας. Κι αυτό γιατί ήθελαν να τιμήσουν κάποιο θεό ή ηρωικό πρόσωπο ή και εξαιτίας ενός σημαντικού πολεμικού γεγονότος (π.χ. μια νικηφόρα ναυμαχία).

Οι πιο σημαντικοί όμως απ' όλους τους αγώνες ήταν τέσσερις: τα Πύθεια στους Δελφούς, τα Ίσθμια στην Κόρινθο, τα Νέμεα στο ομώνυμο δάσος της Αργολίδας και φυσικά τα Ολύμπια στην Ολυμπία.

Στο αθλητικό κέντρο της Αρχαίας Ολυμπίας γεννήθηκε τότε η ιδέα του Ολυμπιακού Πνεύματος, αγάπης, ειρήνης και φιλίας μεταξύ όλων των Ελλήνων. Οι αγώνες, δηλαδή, πέρα από αθλητικούς είχαν κι άλλους σκοπούς όπως κοινωνικούς, θρησκευτικούς, πολεμικούς ιδιαίτερα όμως εθνικούς, γιατί σφυρηλατούσαν ισχυρούς πατριωτικούς δεσμούς μεταξύ όλων των Ελλήνων που ζούσαν πάντα διχασμένοι. Έτσι, για την προστασία των τότε Ολυμπιακών αγώνων απ' τους φιλοπόλεμους κυρίως Σπαρτιάτες, ο βασιλιάς της Ηλείας Ίφιτος σύναψε το 776 π.Χ. την Ιερή Εκεχειρία, της οποίας η τήρηση των όρων ήταν υποχρεωτική απ' όλους τους Έλληνες για τρεις τουλάχιστον μήνες, όσο δηλαδή, και η διάρκεια των αγώνων. Σύμφωνα με τους όρους, στο τρίμηνο αυτό διάστημα, που λέγονταν και περίοδος Ιερομηνίας, απαγορευόταν κάθε ε-

χθροπραξία και πολεμική δραστηριότητα. Δίνονταν έτσι η ευκαιρία σ' όλους να συμφιλιωθούν και ν' αγωνισθούν μέσα στα πλαίσια της αμίλλας και του ευγενούς συναγωνισμού. Ο καθένας που ήθελε να πάρει μέρος έδειχνε την ισχύ αυτή τη φορά μέσα απ' τα αγωνίσματα κι όχι απ' τις πολεμικές μάχες. Για την ιστορία ν' αναφέρουμε ότι σπουδαίοι Ολυμπιονίκες υπήρξαν ο Μίλων, ο Κριτιονιάτης, που νίκησε έξι φορές στα Πύθεια, δέκα στα Ίσθμια, εννιά στα Νέμεα και επτά στα Ολύμπια, ο Διαγόρας ο Ρόδιος, ο βασιλιάς Φίλιππος ο Β', ο οποίος αναδείχτηκε τρεις φορές Ολυμπιονίκης, ο Θεαγένης απ' τη

Ολυμπιακών Αγώνων στη νεότερη εποχή (1892) και

γ) Η προσπάθεια των 12 χωρών — μελών της Ε.Ο.Κ. για μια ενιαία οικονομία (οικονομική — νομισματική ένωση του 1992) κατά τα πρότυπα της οργάνωσης και λειτουργίας των ολυμπιακών αγώνων στην αρχαία Ελλάδα.

Όπως αναφέραμε παραπάνω, η πρόταση του Κουμπερτέν υλοποιήθηκε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, αφού απ' το 1896 που ξεκίνησαν οι αγώνες διεξάγονται κανονικά μέχρι σήμερα, εκτός απ' το διάστημα 1940 - 1948 λόγω του Β' παγκοσμίου πολέμου.

Αυτή η οκτάχρονη διακοπή αποτέλεσε τροχοπέδη για την καλλιέργεια του σωστού ολυμπιακού πνεύματος, σύμφωνα με τα πρότυπα του αρχαίου μια και στην αρχαιότητα οι πόλεμοι σταματούσαν με την έναρξη των Ολυμπιακών αγώνων (περίοδος Ιερομηνίας), ενώ το 1940 συνέβηκε το αντίθετο.

Πέρα απ' όλα αυτά, η Διεθνής Οργανωτική Επιτροπή των ολυμπιακών αγώνων έχει προβεί επανειλημμένα σε αλλαγές και

τροποποιήσεις άρθρων του Διεθνούς Καταστατικού Χάρτη για τη βελτίωσή του, ώστε το παγκόσμιο αθλητικό κοινό να απολαμβάνει σήμερα συχνότερα το μεγαλειώδες ολυμπιακό υπερθέαμα. Έτσι, η μακρά περίοδος της 4ετίας μεταξύ δύο διαδοχικών Ολυμπιάδων συντομεύτηκε στη διετία, ώστε οι Ολυμπιακοί Αγώνες — που εν τω μεταξύ χωρίστηκαν στους θερινούς και χειμερινούς — να επαναλαμβάνονται σήμερα συχνότερα από άλλες εποχές. Το 1990, λοιπόν, έγιναν οι χειμερινοί Ολυμπιακοί Αγώνες στο Αλμπερτβιλ, ενώ το 1992 οι θερινοί στη Βαρκελώνη. Ακόμη το 1994 είχαν γίνει οι χειμερινοί στο Λιλεχάμερ της Νορβηγίας, ενώ οι θερινοί θα γίνουν το καλοκαίρι του 1996 στην Ατλάντα των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής.

Απ' τα παραπάνω διαπιστώνει κανείς ότι η σημασία των Ολυμπιακών αγώνων είναι τόσο μεγάλη όσο και η ιστορία τους. Όσο θα υπάρχουν αυτοί, τόσο θα παραμένει αμείωτο, το ενδιαφέρον τους απ' το παγκόσμιο αθλητικό κοινό. Ιδιαίτερα σήμερα, που η υψηλός μαρσιζέται από πλήθος κοινωνικών, εθνικών, θρησκευτικών, φυλετικών και εμποφύλων πολέμων, ευχής έργο θα ήταν η αναγέννηση μιας σύγχρονης ιερής εκεχειρίας που θα συμβαδίσει με το αρχαίο Ολυμπιακό πνεύμα, έτσι ώστε, οι Ολυμπιακοί Αγώνες να αποτελέσουν όχι απλά ένα αθλητικό γεγονός, αλλά η ζωντανή ελπίδα ανάπτυξης ισχυρών φιλικών δεσμών μεταξύ των εθνών.

Η διεξαγωγή των αγώνων τελικά να αποτελεί το πραγματικό μήνυμα ειρήνης και συνεργασίας όλων των λαών και την ευκαιρία για καλλιέργεια της αμίλλας και του ευγενούς συναγωνισμού μακριά απ' τους πειρασμούς της πολιτικής — αθλητικής διαφθοράς, της επαγγελματικής εκμετάλλευσης και της φαρμακοδιέγερσης στον αγωνιστικό χώρο.

ΑΝΘΟΜΕΛΙΔΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ

Θάσο, ο Κλίτων κ.ά.

Η Ολυμπία, κυρίως, υπήρξε και το επίκεντρο των ολυμπιακών αγώνων, εκτός από θρησκευτικό αναδείχτηκε σε αξιόλογο αθλητικό κέντρο, που επέζησε για 1200 ολόκληρα χρόνια περίπου, απ' το 776 π.χ. μέχρι το 393 μ.Χ.

Το 393 μ.Χ. όμως με την επικράτηση του Χριστιανισμού οι Ολυμπιακοί Αγώνες κατέρρευσαν ως ειδωλολατρικό έθιμο μαζί με τους Ολύμπιους θεούς των Ελλήνων. Έτσι, οι Ολυμπιάδες καταργήθηκαν επίσημα απ' τον αυτοκράτορα του Βυζαντίου Θεοδοσίο τον Α' (379 - 395 μ.Χ.), ενώ η Ιερή Άλτη της Ολυμπίας καταστράφηκε ολοσχερώς απ' τους κατακτητές της, Ρωμαίους και Τούρκους.

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες αν και καταργήθηκαν, ποτέ δε λησμονήθηκαν, αφού έστω και μετά από 1500 χρόνια επαναλήφθηκαν το 1896 στην Αθήνα στο Παναθηναϊκό Στάδιο. Εμπνευστής της ιδέας ήταν ο Γάλλος ανθρωπιστής και φιλόσοφος Πιερ ντε Κουμπερτέν, που για πρώτη φορά το 1892 στο Παρίσι διατύπωσε επίσημα την πρότασή του για επανάληψη των αγώνων στην εποχή μας, κατά τη διάρκεια πανευρωπαϊκού αθλητικού συνεδρίου.

Έτσι, λοιπόν, και σήμερα, το πνεύμα του Κουμπερτέν αναγνωρίζεται, μάλλον ως ειρηνικός θεσμός, αγάπης, φιλίας και συνεργασίας των λαών στη γη, παρά ως κάποια ανούσια ενέργεια απλής επανάληψης των ολυμπιακών αγώνων για λόγους καθαρά αθλητικούς. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι το 1992 αποτέλεσε σταθμό — ορόσημο — στην πολιτισμική ιστορία της ανθρωπότητας, γιατί σφραγίστηκε από τρία σημαντικά γεγονότα που είναι:

α) Τα πεντακόσια χρόνια απ' την ανακάλυψη της Αμερικής (1492) απ' τον εξερευνητή Χριστόφορο Κολόμβο,

β) Τα εκατό χρόνια απ' την υλοποίηση της αρχικής ιδέας του Κουμπερτέν για την αναβίωση των

ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟ **ΟΛΟΙ** ΣΤΗΝ ΑΕΤΟΜΗΛΙΤΣΑ

ΕΔΩ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Γράφει ο ΘΩΜΑΣ ΤΑΧΗΣ - ΛΑΒΟΥΤΗΣ

ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ο Σύλλογος Θεσσαλονίκης παρών και στο 13ο Αντάμωμα των Βλάχων στο Μέτσοβο

Πρωτοποριακός και ουσιαστικός ο Σύλλογος Θεσσαλονίκης μαζί με άλλους Συλλόγους έδωσε

βροντερό παρών στο 13ο Αντάμωμα των Βλάχων.

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου Ανθομελίδης Μιχάλης και τα μέλη οργάνωσαν με υπευθυνότητα και σοβαρότητα την εκδήλωση.

Η συμμετοχή του Συλλόγου μας με το χορευτικό, μεγάλο και μικρά παιδιά, και η παρουσία Αετομηλιτιστών με πούλμαν, έδωσαν το μήνυμα πως η Αετομηλίτσα αγωνίζεται με πρωταγωνιστές τους νέους για την πολιτισμική ενότητα της Βαλκανικής χερσονήσου.

Για μας, τους Αετομηλιτιστές ο πολιτισμός δεν έχει σύνορα. Τα τραγούδια, τα ήθη, οι παραδόσεις, οι αρετές μας και οι μεγάλες αξίες μας, αρέσουν σε όλους, αλλά και διδάσκουν πως μόνο η αξιοπρέπεια, ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, το πνεύμα της ενότητας, της συναδέλφωσης και της κοινωνικής αλληλεγγύης αποτελούν βασικές προϋποθέσεις, για να συνεργάζονται οι άνθρωποι και οι λαοί.

Η Αετομηλίτσα είναι πρωτοπόρα σε όλα αυτά και το δείχνει καθημερινά στην πράξη της.

Ο Σύλλογος Θεσ/νίκης

Αετομηλιτιστές,

- Ο δρόμος του χωριού είναι πλέον ασφαλτός.
- Μην παρασύρεστε σε επικίνδυνη οδήγηση.
- Προσοχή, να μη θρηνήσουμε θύματα.

ενισχύεται και στηρίζεται ηθικά από πολλούς για όλες τις πρωτοβουλίες.

Κυρίως σήμερα που το Δ.Σ. του Συλλόγου απαρτίζεται από νέους και νέες. Οι συμπατριώτες μας που καταλαβαίνουν ότι η πολιτιστική μας κληρονομιά μπορεί να διασφαλισθεί και να ζήσει στο μέλλον συμμετέχουν, ακολουθούν, ενθαρρύνουν.

Το χορευτικό μας στο οποίο συμμετείχε κι ο ίδιος ο Πρόεδρος Ανθομελίδης Μιχάλης, για να τονώσει και να αναπτρώσει το ηθικό των παιδιών χειροκροτήθηκε με ενθουσιασμό, κυρίως όταν ακούστηκε το όνομα «ΑΕΤΟΜΗΛΙΤΣΑ».

Αξιέπαινη είναι η πράξη του συμπατριώτη μας Γαργάλα Γιώργου από την Καστοριά, που χωρίς να υπολογίσει χιλιόμετρα και παραμερίζοντας τη δουλειά

του ήρθε για τον ιερό σκοπό της παράδοσής μας, συμμετέχοντας στο χορευτικό και προσφέροντας με το καλύτερο τρόπο ένα σπουδαίο μάθημα, ότι έτσι επιβάλλεται να ενεργούμε όλοι μας για το καλό του Συλλόγου και της ΑΕΤΟΜΗΛΙΤΣΑΣ.

Ο Σύλλογός μας με τη συμμετοχή σε διάφορες εκδηλώσεις και με την κάθε φορά παρουσία του στο Αντάμωμα των Βλάχων προβάλλει τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό το χωριό μας, την χιλιοτραγουδισμένη Αετομηλίτσα και το αληθινό και ανθρώπινο πρόσωπο του λαού της.

Αισθανόμαστε υπερήφανοι ως Σύλλογος και το λέμε με καμάρι και βαθιά συγκίνηση, που το βράδυ του Σαββάτου δημιουργήσαμε μια φανταστική Αετομηλιτιστική ατμόσφαιρα, όλοι

Παιδιά του μεγάλου και μικρού χορευτικού στενίζουν με ελπίδα το μέλλον του Συλλόγου

Αποψη του χορευτικού με τα παιδιά όλο χάρη και ζωντάνια

μαζί, όπως συνηθίζεται στην Αετομηλίτσα.

Παρόντες ο μοναδικός αλλά άξιος για την ιστορία της Αετομηλίτσας, δημοσιογράφος Καρανίκας Χρίστος, που κάλυψε και τα έξοδα της βραδιάς, ο Πρόεδρος της Αετομηλίτσας κ. Τζιότζιος Μιχάλης, που φαίνεται πως συνεχίζει με επιτυχία το έργο του καταξιωμένου τέως Προέδρου κ. Ντισιάκου Θ. Η συμμετοχή του τωρινού Προέδρου σε όλες τις εκδηλώσεις του Συλλόγου, η δραστηριότητά του, η γνωριμία του με διάφορους κοινωνικούς φορείς, πιστοποιούν πως η Αετομηλίτσα έχει άξιους ανθρώπους που επιβάλλεται να τους στηρίξουμε για να διαπρέπει μελλοντικά και

να καμαρώνουμε γι' αυτή.

Η έκπληξη της βραδιάς ήταν ο διάσημος και ανθρωπίνος, καλλιτέχνης Λάκης Χαλκιάς, γιος του αείμνηστου μεγάλου και μοναδικού κλαρινίστα Τάσιου Χαλκιά, που στα χρόνια της αντίστασης ξεσήκωνε τους Αετομηλιτιστές με την ανεπανάληπτη μουσική του και τους έκανε φλογερούς πατριώτες, ενθουσιώδη παλικάρια για την ελευθερία και την ανεξαρτησία της Ελλάδας.

Με το Λάκη Χαλκιά όλοι μαζί τραγουδήσαμε και χορέψαμε δικά μας τραγούδια όπως τη «Γραμμοστιανίτισσα», το «Αέρα μου καλοκαιρινέ», «Τα δέντρα της Αυλής», «Παιδιά της Αετομηλίτσας» κ.λ.π.

Συζητήσαμε μαζί του γόνιμα και δημιουργικά για τη διαφύλαξη της μοναδικής στο είδος μουσικής μας, πιστεύουμε πως πολύ σύντομα θα συνεργαστούμε και με τα τραγούδια μας θα φέρουμε παντού και έξω από τα σύνορα της Ελλάδας το μήνυμα πως η Αετομηλίτσα είναι αστείρευτη πηγή ενότητας του ελληνικού έθνους και οι άνθρωποι της ξέρουν να σέβονται, να αγαπούν, να φιλοξενούν, να γίνονται φίλοι αληθινοί και έμπιστοι συνεργάτες με τους γείτονες και όλους τους λαούς του κόσμου.

Πέρα απ' όλα αυτά πρέπει να τονίσουμε, πως για πρώτη φορά παραβρέθηκαν στη μεγάλη εκδήλωση του ανταμώματος και πολιτικά πρόσωπα, όπως ο αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Μ.

Συνέχεια στην 4η σελίδα

Τα παιδιά του χορευτικού του Συλλόγου Θεσσαλονίκης με πλατύ χαμόγελο και αισιοδοξία στο Αντάμωμα των Βλάχων

Τα παιδιά της Αετομηλίτσας μπροστά στους επισήμους δίνουν το μήνυμα της ενότητας και της συνεργασίας

Ο Σύλλογος Θεσσαλονίκης πρωτοπόρος με άλλους Συλλόγους στο Αντάμωμα των Βλάχων στο Μέτσοβο

ΕΔΩ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Συνέχεια από την 3^η σελίδα. Εβέρτ, ο Πρόεδρος της ΠΟΛΑΝ κ. Αντώνης Σαμαράς, που μιλώντας βλάχικα κάλεσε όλους τους Βλάχους να είναι ενωμένοι, συσπειρωμένοι, για την Ελλάδα και τα συμφέροντά της με τη χαρακτηριστική φράση:

«Τρι νίντι τούτο ντιαντούν», που σημαίνει: «Στο μέλλον όλοι μαζί». Ναι κ. Σαμαρά, πολύ σωστά όλοι μαζί για μια Ελλάδα ανεξάρτητη, περήφανε, με το κεφάλι ψηλά και κοινωνικά δίκαιη.

Επίσης, παρόντες ήταν και αντιπρόσωποι της κυβέρνησης όπως ο κ. Τζουμάκας Υπουργός Γεωργίας, ο κ. Παπούλιας και άλλοι.

Για μας η παρουσία τους έχει ιδιαίτερη σημασία να

Ο Πρόεδρος της Αετομηλίτσας κ. Μιχάλης Τζιότζιος, παρών στο Αντάμωμα, πλαισιωμένος απ' το χορευτικό και πατριώτες του Συλλόγου Θεσσαλονίκης

τους έχουμε πάντοτε στο πλευρό μας, για να τους

βοηθήσουμε, ώστε να αλλάξουμε την τύχη της πα-

τρίδας μας που αξίζει να διαδραματίσει καθοριστι-

Χορεύοντας για το όνομα της Αετομηλίτσας και τη διατήρηση της παράδοσής μας

Ο Σύλλογος Θεσσαλονίκης πάντοτε μαζί με την κοινωνία για την κοινωνία

κό και ρυθμιστικό παράγοντα στα Βαλκάνια.

13^ο Πανελλήνιο Αντάμωμα των Βλάχων

Συνέχεια στην τελευταία σελίδα.

το νοικοκυριό μας. Δίπλα άλλη νότα, μάλλινες φανέλες και κουδούνια μικρά, μεγάλα, μεγαλύτερα παραπέμπουν σε άλλα χρόνια, όταν το μεράκι κάποιων τσομπάνων τους έκανε να ψάχνουν να βρουν τα καλύτερα κουδούνια για τα ζωντανά τους. Παγωτά παντού. Η ΔΕΛΤΑ είναι εκεί. Παγωτό ίσον καλοκαίρι και αν το παγωτό είναι ξυλάκι, τότε οι παιδικές αναμνήσεις σε κυκλώνουν όπως η καυτή λάβα το μεσημέρι. Μπαλόνια γυαλιστερά, ασήμι, φούξια, σε σχήμα καρδιάς, γεμίζουν τα παιδικά χέρια.

Κοντά στο χώρο της εκδήλωσης στημένες πρόχειρα κάποιες κατασκευές με σκιά για τους «επίσημους». Πλησιάζω σε κάποιους σημμένους πάγκους. Ο καθηγητής κ. Λαζάρου πουλάει τα βιβλία του. Δίπλα η εφημερίδα «Αρμανικά χρονικά». Κάποιες παλιές φωτογραφίες τραβούν την προσοχή μου. Πλησιάζω μουδιασμένα. Ξέρω ποιοί είναι. Είναι ο Σύλλογος Σερρών «Γεωργάκης Ολύμπιος». Οι φωτογραφίες είχαν εκτεθεί και στο περσινό αντάμωμα, όπου τις είχα πρωτοδεί. Υπέροχες φωτογρα-

φίες ασπρόμαυρες και κάτω από κάθε φωτογραφία, τα ονόματα των εικονιζομένων, γενικές πληροφορίες για το εικονιζόμενο θέμα και αναλυτικές πληροφορίες για την φορεσιά των εικονιζομένων. Πίσω από κάθε φωτογραφία αναλυτικά τα ονόματα όλων των προσώπων της φωτογραφίας, ακόμα και τα παρατσούκλια και πλήρη αναφορά στις συγγενικές σχέσεις μεταξύ των προσώπων. Φοβερή δουλειά!

Ο Σύλλογος πουλάει ένα πολύ ωραίο φωτογραφικό λεύκωμα, που φέτος εξέδωσε και δύο κασέτες, μια με τραγούδια της περιοχής και άλλη μόνο με φωνητικά τραγούδια. Αγοράζω μια κασέτα και μιλώ για λίγο με το Γραμματέα του Συλλόγου Γιάννη Πούλιο. Τον συχαίρω για την εφημερίδα που βγάλανε πρόσφατα, (η δικιά μας είναι πολύ καλύτερη σκέφτομαι) Παρ' όλα αυτά νιώθω θλίψη. Σκέφτομαι το δικό μας Σύλλογο που συνεχώς φθίνει. Ζηλεύω αυτούς τους Συλλόγους, το Σύλλογο Σερρών, Βέροιας, Νάουσας. Μετά σκέφτομαι πάλι τις δικές μας φωτογραφίες, τις σαράντα περίπου ωραίες φωτογραφίες μας, έτσι για να αναβαρρήσω

Χορεύοντας με τα χέρια στην Ανατολή για να ανατείλλουν νέες μέρες για την Αετομηλίτσα και όλον τον κόσμο

για λίγο και το ηθικό μου αρχίζει ελαφρώς να ανεβαίνει. Ηρεμώ!

Η εκκίνηση της εκδήλωσης είναι για τις 11 η ώρα. Κόσμος έχει καταλάβει τις θέσεις των επίσημων και κάθεται, καθότι σκιά στις θέσεις αυτές και η σκιά ήταν κάτι δυσέμεστο την ημέρα εκείνη.

Από τα μικρόφωνα γίνεται έκκληση να σηκωθεί ο κόσμος για να καθήσουν οι επίσημοι. Τίποτε. Δεν σηκώνεται κανείς. Ξανά έκκληση πάλι τίποτε. Δεν κουνιέται κανείς. Αδιαφορία! Όλοι στρογγυλοκάθονται κάτω από τη σκιά και δείχνουν να μην έχουν ακούσει τίποτε για τους πολιτικούς. Επεμβαίνουν τα όργανα της τάξης. Ο κόσμος σηκώνεται. (Η «ανταρσία» κατά της πολιτικής έληξε). Η εκδήλωση αρχίζει τελικά στις 12 η ώρα. Βουλευτές, Νομάρχες, Δήμαρχοι είναι όλοι εκεί. Ακόμη και η κυρία Νικολούλη, Θεέ μου, από το ΣΚΑΤ. Και οι πολιτικοί βέ-

βαια ήταν εκεί. Έβερτ, Σαμαράς, τηλεοπτικές κάμερες, μικρόφωνα, δηλώσεις και στα βλάχικα. Όλοι ένιωθαν βλάχοι εκείνη την ημέρα. (Σε κάποια στιγμή βέβαια οι πολιτικοί έσυραν και τον απαραίτητο χορό

και έτσι ολοκληρώθηκε ο κύκλος τους ως πολιτικών προσώπων εκείνη την ημέρα). Ο πάντα δραστήριος Δήμαρχος Μετσόβου τρέχει από δω και από κει. Τον ξεχωρίζω από μακριά με το χαρακτηριστικό πουά πουκάμισό του.

Επιτέλους ξεκινούν τα χορευτικά. Χορεύουν κατά ομάδες. Από ψηλά το θέαμα αν το βλέπει κανείς είναι εντυπωσιακό. Πάντα ο κόσμος από ψηλά είναι πιο όμορφος. Κατεβαίνοντας χαμηλά τα πράγματα αλλάζουν.

Στην πρώτη ομάδα που χόρεψε, τα χορευτικά που συμμετείχαν, ήταν τόσο πολλά, που υπήρχε συνωστισμός. Όλα ήταν μερδεμένα. Φλάμπουρα, στολές, βηματισμοί. Στις επόμενες ομάδες τα πράγματα είναι καλύτερα. Από άποψη, χώρου βέβαια, γιατί το επίπεδο των χορευτικών γενικά είναι πολύ χαμηλό. (Εξαιρείται των Ντενικιωτών γιατί «όποιοι δεν παينέψει το σπίτι του

...», η παροιμία είναι γνωστή). Κάποτε θα πρέπει οι διοργανωτές να σκεφθούν σοβαρά το θέμα. Ένα βραβείο χορού θα ήταν ίσως ένα καλό κίνητρο. Λείπει η τεχνική, ο ρυθμός και η ζωντάνια από τα περισσότερα χορευτικά και πολλές στολές φαντάζουν άσχημα αντίγραφα των πρωτότυπων. Ξεχωρίζει το χορευτικό του Νομού Σερρών (πάλι αυτός ο Σύλλογος Θεσσαλονίκης μου μπροστά!). Η γυναικεία στολή είναι πανέμορφη. Πλούσια, αρχοντική, με το πανέμορφο χαρακτηριστικό κεφαλόδεσμο. Οι αισθήσεις για λίγα λεπτά ζωντανεύουν. Ακολουθεί η ομάδα που την αποτελούν, αν θυμάμαι καλά, τα χορευτικά των Περιβολιωτών. Έχουν ζωντάνια, πάθος, νιώθουν αυτό που κάνουν και χαμογελάνε όλοι. Ξεχωρίζουν. Ακολουθούν οι υπόλοιπες ομάδες. Ρουτίνα. Τίποτε το ιδιαίτερο.

Σε λίγο τελειώνουν όλες οι ομάδες και σηκώνεται λίγος κόσμος να χορέψει. Θα περίμενε κανείς αυτή τη στιγμή από τον κόσμο να σηκωθεί μαζικά και να χορέψει, να γλεντήσει. Εδώ είναι η συμμετοχή! Όμως τίποτε. Αυτοί που χορεύουν βασικά είναι οι ηλικιωμένοι, αλλά το δίνουν και καταλαβαίνει.

Ο κόσμος αρχίζει σιγά-σιγά να αποχωρεί. Φεύγουν και οι πολιτικοί. Ίσως μέχρι του χρόνου να έχουν γίνει εκλογές και να μη χρειαστεί να ξανάρθουν και να «το παίξουν» βλάχοι.

Ο λαός στην αποχώρηση του αφήνει διάσπαρτες πλαστικές σακούλες και τενεκεδένια κουτιά αναψυκτικών και μπίρας. Τα ίχνη του 13ου Πανελληνίου Ανταμώματος είναι ολοφάνερα.

Είσοδος στο Μέτασοδο.

Στο διπλανό μας τραπέζι κάποιος από τους πολιτικούς, που ήταν στο αντάμωμα. Πόσο πιο συμπαθητικοί φαίνονται στις ανθρώπινες στιγμές τους, όταν δεν παίζουν στην πολιτική σκακιέρα και δεν χρησιμοποιούν τη γνωστή ξυλινη γλώσσα της πολιτικής!

Επίσκεψη στο αρχοντικό Τσιτσα. Ολόκληρο το σπίτι σου μιλάει. Τα παλιά σπία, ακόμη τα πιο απλά έχουν προσωπικότητα, χαρακτήρα. Το αρχοντικό βέβαια αυτό, είναι ιδιαίτερη περίπτωση. Μεγαλοπρέπεια και απλότητα, λιτότητα και πολυτέλεια, όλα συνυπάρχουν αρμονικά. Τίποτε δε φαίνεται να περισσεύει εδώ μέσα. Κανένα δωμάτιο δεν είναι παραφορτωμένο. Απλά καθημερινά καθιστικά, υπέροχα σαλόνια για τις γιορτές, υπνοδωμάτια άνετα. (Σκέφτομαι τα σημερινά διαμερίσματα με τα υπνοδωμάτια - κουτιά, τι τα θέλεις σου λένε μεγαλύτερα, αφού μόνο για έναν ύπνο πας. Πληρώνεις και 25 εκατομμύρια για να τα πάρεις).

Η συλλογή των βυζαντινών εικόνων είναι ωραία, τα κοσμήματα που φορούσαν οι αρχόντισσες, τα ρούχα, τα μικροαντικείμενα που διακοσμούσαν το σπίτι, σου μιλάνε για την καθημερινή ζωή των ανθρώπων, που ήταν δεμένοι με το φυσικό περιβάλλον. Έχουμε ξεχάσει το νεοελληνικό πολιτισμό μας, ίσως κάποια στοιχεία μπορούμε να τα ενσωματώσουμε και σήμερα στα σπίτια μας, στην καθημερινή μας ζωή, για να μη τα θαυμάζουμε μόνο πλέον στα Μουσεία.

13ο Πανελλήνιο Αντάμωμα Βλάχων. Τέλος.

ΑΝΤΩΝΙΑ ΓΑΡΓΑΛΑ

ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
ΝΑΤΑΣΑ ΑΝΤΩΝΟΥΛΗ-ΠΑΠΠΑ
ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΥ 4 — 1ος ΟΡΟΦΟΣ
ΛΑΡΙΣΑ

Συμμετοχή των συμπατριωτών στην εκδρομή

Η εκδρομή του Συλλόγου Θεσσαλονίκης στα Μετέωρα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ 1η ΣΕΛΙΔΑ
λον. Αυτά τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα εμπλούτιζαν τις γνώσεις του και τον έκαναν ικανό να γνωρίσει τον κόσμο και τις ιδέ-

ες του.

Το νέο Δ.Σ. με πρωταγωνιστή το φιλότιμο και άξιο Πρόεδρο του Ανθομελίδη Μιχάλη κάνει μια πολύ σοβαρή δουλειά στο Σύλλο-

γο.

Με την εκδρομή στα Μετέωρα ήθελε να δώσει χαρακτηριστήρα πνευματικό. Οι εκδρομές δε γίνονται μόνο για ψυχαγωγία, έχουν και ανώτερο σκοπό, να καλλιεργήσουν το πνεύμα και την ψυχή των ανθρώπων, ώστε ο άνθρωπος να βρει τις ισορροπίες του, για να μπορεί να σκέφτεται ομαδικά, συλλογικά, κοινωνικά.

Με την ευκαιρία αυτή θεωρώ σωστό να εκθέσω μερικά πράγματα για την περιοχή των Μετεώρων και την αξία τους σε πνευματικό και πολιτιστικό επίπεδο.

Τα Μετέωρα είναι ένα ισχυρό μοναχικό κέντρο από τον 11° αιώνα. Αποτελεί όχι μόνο τόπο προσευχής

όπου ασκείται η υπακοή, μαστιγώνεται η θέληση και χαλκεύεται η πίστη, αλλά και πόλος έλξης χιλιάδων επισκεπτών απ' όλον τον κόσμο, ένεκα του μοναδικού πέτρινου δάσους που παρουσιάζει.

Χίλιοι περίπου, πανύψηλοι βράχοι που φαίνονται από μακριά σαν πέτρινο δάσος ξεφυτρώνουν δημιουργώντας φόβο και έκσταση.

Ο σχηματισμός αυτός και η δημιουργία του Τρικαλινού πεδίου, λένε οι ειδικοί, ότι ανάγεται στη λεγόμενη τριτογενή περίοδο που χάνεται στη θολή εποχή των 60.000.000 χρόνων.

Εκδρομή του Συλλόγου Θεσ/νίκης στα Μετέωρα

Από την εκδρομή του Συλλόγου.

Ανεβαίνοντας στη Μονή του Αγίου Στεφάνου

Τα νερά που αποτελούσαν μια κλειστή λιμνοθάλασσα αυξήθηκαν πολύ, με αποτέλεσμα, να δημιουργηθεί το άνοιγμα των Τεμπών απ' όπου διοχετεύτηκαν στο Αιγαίο Πέλαγος.

Έτσι, σχηματίστηκε η περιοχή η οποία κατοικήθηκε πολύ αργότερα.

Εκείνο που ιδιαίτερα πρέπει να τονισθεί, γιατί έχει μεγάλη ιστορική αξία είναι οι βιβλιοθήκες των μοναστηριών. Μέσα στις βιβλιοθήκες οι μοναχοί φυλάσσουν πολύτιμα χειρόγραφα και εκατοντάδες έγγραφα. Οι περισσότεροι χειρόγραφοι κώδικες που

Από την εκδρομή: Κέφι και χορός μέσα στο λεωφορείο

ΑΕΤΟΜΗΛΙΤΣΑ ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ

Αετομηλίτσα όμορφη με τα ψηλά βουνά σου, με τις πολλές αναύρες σου τα καθαρά νερά σου.

Ξέρω πως πέρασες πολλά τα τελευταία χρόνια σε ρήμαξαν, σε χτύπησαν με όλμους, με κανόνια.

Γκρεμίστηκαν τα σπίτια σου κι έμεινες πικραμένη, οι κάτοικοι σου φύγανε πήγαν σε ξένα μέρη.

Δεν έχασες το θάρρος σου και την παρηγοριά σου, ήσουν πάντα σίγουρη πως θα 'ρθουν τα παιδιά σου.

Τελείωσαν τα βάσανα, οι πίκρες και οι μπόρες, οι κάτοικοί σου γύρισαν από ξένες χώρες.

Χτίσανε σπίτια όμορφα, υπέροχη πλατεία, οι χωριανοί συχνάζουνε σ' ωραία καφενεία.

Άρχισαν πάλι οι χαρές, γλέντια και πανηγύρια, γέροι και νέοι ντύνονται στα βλάχικα στολίδια.

Μπαίνουν οι βλάχοι στο χορό, μπαίνουν κι βλαχοπούλες, γλυκά λαλούνε τα βιολιά και χαίρονται οι καρδούλες.

Ο πρώτος σέρνει το χορό

κι οι άλλοι τραγουδάνε, Αετομηλίτσα μας γλυκιά ποτέ δεν σε ξεχνάμε.

Όταν θυμάμαι όλα αυτά πονώ και αναστενάζω, να ησυχάσω δεν μπορώ, δακρύζω και φωνάζω.

Αετομηλίτσα δεν μπορώ να είμαι πια κοντά σου, ήρθανε τα γεράματα θα μείνω μακριά σου.

Σου στέλνω χαιρετίσματα από την Ημαθία, σου εύχομαι απ' την καρδιά υγεία κι ευτυχία.

Να μείνεις πάντα όμορφη, περήφανη κυρία και να 'σαι ξεκουστή σ' όλη την επαρχία.

Κι εσείς μωρέ βλαχόπουλα απ' την Αετομηλίτσα, φροντίστε να την κάνετε μια ζωντανή κουκλίτσα.

Να την κρατάτε γελαστή, στα νυφικά ντυμένη και να την κάνετε γνωστή σ' όλη την οικουμένη

ΠΛΑΤΣΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Το ποιημά μου το αφιερώνω στο πολυσταπημένο μου χωριό Αετομηλίτσα και στους συγχωριανούς μου

Με αγάπη Γιάννης

Από την εκδρομή. Η μικρή ηλικία όμορφη και χαριτωμένη δίνει το παρόν της σε διάφορες εκδηλώσεις του Συλλόγου μας. Διακρίνονται: Ηλέκτρα, εγγονή της Χρυσάνθης Γαργάλα. Ιοκάστη, εγγονή του Δημήτρη Μακρή. Άννα, εγγονή του Μάκη Φερφέλη

είναι από μεμβράνη, περιέχουν διάφορα θέματα θρησκευτικού, ιστορικού, ιατρικού, φιλοσοφικού και μαθηματικού περιεχομένου.

Έτσι, η ακατάβλητη θέληση των μοναχών να φυλάξουν και να διασώσουν ότι παρέλαβαν από τους προκατόχους τους, η προνοητική και πολυμήχανη σκέψη σε δύσκολους και

ρούς, έσωσαν τα κειμήλια αυτά, που αποτελούν ανεκτίμητο προγονικό εθνικό θησαυρό.

Μετά απ' όλα αυτά καταλήγουμε στο συμπέρασμα πως αγαπά κανείς τον τόπο του και το χώρο του, όταν αγωνίζεται για τη διατήρηση και τη διαφύλαξη της πολιτιστικής κληρονομιάς.

Εμείς, οι Αετομηλιτσιώ-

ση και συστράτευση των συμπατριωτών στο πλευρό των νέων παιδιών.

Καλό θα είναι και ωφέλιμο για όλους μας να σταματήσουν κάποιοι να λένε μεγάλες κουβέντες από τη στήλη της εφημερίδας.

Οι Σύλλογοι είναι πράξη κι όχι θεωρία.

Αξίζουν συγχαρητήρια όλοι εκείνοι οι συμπατριώτες που πάντοτε ακολουθούν το Σύλλογο σ' όλες τις δραστηριότητες, μιλάνε πολύ λίγο, δε σχολιάζουν αρνητικά, παρακολουθούν, ενθαρρύνουν, δείχνουν κουράγιο στους πρωτεργάτες κι αν ακόμη γίνονται σφάλματα, γιατί καταλαβαίνουν πως πολύ δύσκολα οργανώνεται μια εκδρομή, πολύ δύσκολα οργανώνεται ένας χορός, πολύ δύσκολα γίνεται μια εκδήλωση, πάρα πολύ δύσκολα κρατιέται όρθιος και ζωντανός ένας Σύλλογος με προοπτική και μέλλον.

Το όρθιο της κ. ΑΓΟΡΙΤΣΑΣ Β. ΚΑΡΑΤΖΙΟΥ «ΑΕΤΟΜΗΛΙΤΣΑ», λόγω πληθώρας επικαιρού ύλης αναβάλλεται για το επόμενο φύλλο.

Αναμνήσεις του Μπακούρα Ξενοφώντα του Στεργίου

Στοιχεία

ταυτότητας:

Μπακούρας Ξενοφών του Στεργίου
Έτος Γεννήσεως: 1912.

Τόπος γεννήσεως: Αετομηλίτσα.

Γραμματικές γνώσεις: Σχολαρχείον Βούρμπιανης, Ακαδημία Καστοριάς και Έφεδρος Αξιωματικός.

Γράφει ο ΒΑΓΓΟΣ ΚΑΡΑΝΙΚΑΣ

Πολύ σκληρός ομιλητής και συζητητής, όταν αφορούσαν εθνικά θέματα.

Όλα τα παραπάνω τα κέρδισε με το σπαθί και δικαίως έφτασε στον επαγγελματικό τομέα μέχρι το βαθμό του Επιθεωρητού.

Από την αρχή της έκδοσης της εφημερίδας υπήρξε στενός συνεργάτης και πολλά άρθρα του κοσμούν το αρχείο της εφημερίδας μας.

Ο γράφων υπήρξε μαθητής του στο δημοτικό σχολείο Καλαμακίου και γνωρίζει καλά το δάσκαλό του, όπως τον γνωρίζουν πολλοί μαθητές που σήμερα είναι επιστήμονες διαφόρων επιστημών, αλλά και εμείς που δεν σπουδάσαμε έχουμε να λέμε ό,τι μάθαμε, τα οφείλουμε στον αυστηρό δάσκαλο Μπακούρα Ξενοφώντα. Στον οικογενειακό τομέα δεν θα αναφερθώ διότι

δύο παιδιά του, Ιατρός και Αρχιτέκτων κοσμούν τον επισημονικό χώρο της Λάρισας.

Για όλα τα παραπάνω, υπήρξε πιστός σύντροφος η γυναίκα του η Φωτίκα, αλλά και άριστη μάνα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πιστεύετε ότι πρέπει να διατηρηθούν τα ήθη, τα έθιμα, οι μνήμες, οι παραδόσεις, ώστε οι νεότερες γενιές να τα συνεχίσουν για να μην χασθούν;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Παράδοση λέγεται, γενικά το σύνολο των πατροπαράδοτων ιστορικών μύθων, διηγήσεων που αναφέρονται σε πρόσωπα και πράγματα που δημιουργούν στην καθημερινή ζωή και που μεταβιβάζονται από γενεά σε γενεά, κατά τρόπο γνήσιο.

Με την παράδοση διαφυλάχθηκαν κειμήλια, διάφορα ήθη και έθιμα, τα οποία μεταδόθηκαν από κάθε γενεά στις νέες ερχόμενες γενεές σαν παρακαταθήκη, σαν ευχή. Οι χοροί, τα πανηγύρια, τα τραγούδια, η Θεία Ευχαριστία και γενικά κάθε πολιτιστική εκδήλωση του λαού θα ήσαν άγνωστα σε όλους μας, αν η κάθε γενεά δεν φρόντιζε και να τα διασώσει.

Ο καθηγητής Βλάσιος Φειδάς, απέδειξε σε μελέτη του, ότι όλοι οι αγωνιστές της Επανάστασης του 1821, ήταν εμποτισμένοι από το πνεύμα της Ορθόδοξης Παράδοσης και όχι από το πνεύμα του δυτικού διαφωτισμού.

Ο Ελληνισμός δεν θα ζήσει, αν μείνει χωρίς οράματα και ελπίδα. Μόνον αν μείνει άπαρτο το κάστρο της μνήμης που το συντηρούν οι ηρώοι και μαζί τους οι ενσάρκωτες της εθνικής μας ιδέας, η φυλή θα επιβιώσει.

Οι Έλληνες ζώντας επί 400 χρόνια σκληρής σκλαβιάς υπό την Οθωμανική κυριαρχία διατήρησαν την γλώσσα, τα ήθη και έθιμα, την ελληνορθόδοξη παράδοση και εμποτισμένοι από τα ιδανικά της φυλής και από το ανεκτίμητο έργο του Κρυφού Σχολείου, πήραν τα όπλα στα χέρια τους και φώναξαν: «Πολεμάμε για του Χριστού την Πίστη την Αγία και της Πατρίδος την Ελευθερία».

Και έτσι, έγινε το θαύμα του 1821 και η Ελλάδα έγινε Ελεύθερη.

Χώρες που δεν διατήρησαν τις παραδόσεις των, τα ήθη και έθιμά τους, χάθηκαν.

Χρέος κάθε γενεάς είναι να μεταδίδει αγνά τις παραδόσεις των προγόνων της στη νέα γενεά για να βαδίσει αυτή σταθερά προς το μέλλον.

Η Γραφή λέγει: «Στήκετε και κρατείτε τας παραδόσεις, ας επιδάχθητε είτε διά λόγου είτε δι' επιστολής ημών».

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τα γεγονότα με τους κλέφτες τα ζήσατε μικρός στην ηλικία, θα θέλαμε τη μαρτυρία σας αφού κανείς από τους πρωταγωνιστές δε βρίσκεται εν ζωή. Ο ιστορικός μας λέει, για να καταγραφεί ένα γεγονός πρέπει να εκλείψουν οι πρωταγωνιστές.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Το φαινόμενο της ληστείας παρουσιάστηκε με τη δημιουργία του ελληνικού κράτους το 1832 και περιελάμβανε τη Στερεά Ελλάδα, την Πελοπόννησο και λίγα νησιά.

Διάφοροι ιστορικοί αναφέρουν ότι, παράγοντες που συνέβαλαν στη γέννηση και διατήρηση της ληστείας — κλεψιάς, ήσαν: η μη διανομή της εθνικής γης, η φτώχεια και άλλοι.

Μετά την απελευθέρωση της Θεσσαλίας και τη δημιουργία της Ηπείρου το 1881, η ληστεία αυξήθηκε στις περιοχές αυτές, γιατί συνόρευαν με τις άλλες ελληνικές περιοχές που ήταν υπό την κατοχή των Τούρκων και εύκολα οι κλέφτες — ληστές καταδιωκόμενοι από τις ελληνικές αρχές, κατάφευγαν εκεί για να γλιτώσουν τη σύλληψη και την τιμωρία τους.

Οι πιο σημαντικοί ληστές ή κλέφτες όπως τους λέγει ο λαός, που έδρασαν στην Ήπειρο από το 1881 - 1930 ήταν: Οι Ρετζαίοι από το Ανώι Φιλιπιάδας, ο Κουρκούτας και ο Κουτσούκαλης από τη Σκαλίτσα Άρτας και άλλοι, όπως γράφει ο Νίκος Καρατζένης στο βιβλίο του «ΟΙ ΝΟΜΑΔΕΣ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΟΙ ΤΩΝ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ».

Στο Νομό Λάρισας και ειδικά στην επαρχία Ελασσόνας και στα χωριά Τσαριτσάνη, Λιβάδι και στην περιοχή Κοζάνης, Γρεβενών σκληροί ληστές από το 1923 - 1927 ήσαν οι:

Μπαμπάνης από το Αργυροπούλι (Καρατζόλι) Τυρνάβου, Ζιαζιάς, Λιόλιος, Γκαντάρας και Γιαγκούλας.

Ο Μπαμπάνης από τα λύτρα που έπαιρνε από τους προύχοντες των χωριών, ενίσχυε φτωχές οικογένειες, αγόραζε βόδια και τα έδινε σε αγρότες που δεν είχαν ζώα, να καλλιεργήσουν τα χωράφια και έδινε χρήματα σε φτωχά κορίτσια να ετοιμάσουν την προίκα τους και να παντρευτούν.

Ο Λιόλιος συνέλαβε τον Πρόξενο Γερμανίας και ζήτησε λύτρα από το κράτος, λέγεται για ένα σακί λίρες. Το κράτος τα έδωσε και ο Λιόλιος άφησε ελεύθερο τον Πρόξενο. Μετά παρεδόθη και με τη συνεργασία της αστυνομίας εξόντωσε άλλους ληστές.

Το επίσημο κράτος δεν είχε τη δύναμη για συστηματική δίωξη των ληστικών ομάδων, γι' αυτό ερχόταν σε διαπραγματεύσεις με τον αρχηγό τους. Ο αρχηγός διαπραγματευόταν με τους εκπροσώπους της κυβερνήσεως το ποσό των

λύτρων για την απελευθέρωση, μιας ξένης προσωπικότητας.

Πολλές φορές οι ληστές έκαναν απαγωγές γυναικών ή παιδιών ευπόρων οικογενειών, τσελικάδων και ζητούσαν λύτρα για να τα απελευθερώσουν, απέφευγαν να ενοχλούν φτωχές οικογένειες.

Πολλοί από τους κλέφτες ενίσχυαν φτωχές οικογένειες, έδιναν πλούσια δώρα σε γάμους, αφιερώματα σε εκκλησίες, αγόραζαν πρόβατα ή μουλάρια και τα έδιναν σε απόρους των χωριών.

Μια άλλη πληγή για τον έλληνα αγρότη, τοσμπάνο, ήταν οι λεγόμενοι κατσικοκλέφτες. Αυτοί έβγαίνα στο βουνό για ασημαντες αιτίες, για να κλέψουν μια κοπέλα που δεν την έδιναν οι γονείς της. Άλλοι πάλι έβγαίνα στο κλαρί για να εκδικηθούν κάποια οικογένεια που είχαν διαφορές μαζί της. Η μεγάλη πλειοψηφία των ληστών ήταν Αλβανόβλαχοι.

ΚΛΕΦΤΕΣ ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ ΤΗΣ ΑΕΤΟΜΗΛΙΤΣΑΣ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΤΟΥ 1927 ΚΑΙ 1928

Απ' ό,τι θυμάμαι από τα παιδικά μου χρόνια, και απ' ό,τι θυμούνται και άλλοι συγχωριανοί μας, στα βουνά της Αετομηλίτσας, στα πυκνά δάση και στα πυκνόλογγα, παρουσιάσθηκε μια ομάδα ληστών, καταγόμενοι από το Αργυροπούλι Τυρνάβου, αρβανιτόβλαχοι.

Η ομάδα αποτελούνταν από τον Φορφόλια, τον Λεβέντη και τον Μάρο ηλικίας 15 - 16 ετών.

Η πρώτη εμφάνισή τους έγινε το καλοκαίρι του 1927.

Από την ημέρα που ήρθαν στην περιοχή του χωριού, η πρώτη τους φροντίδα ήταν να έλθουν σε επαφή με τους τοσπαναράιους, να ενημερωθούν, ποιό στο χωριό είναι τσελιγγάδες και γενικά εύπορες οικογένειες. Οι τοσπαναράιοι ανέλαβαν την τροφοδοσία τους, αλλά και τους έδωσαν την υπόσχεση, ότι δεν πρόκειται να τους καταδώσουν στις αστυνομικές αρχές.

Μετά παρέλευση μερικών ημερών από την παρουσίασή τους, η αστυνομική διεύθυνση Πυροσβέστης, πληροφορήθηκε την εμφάνιση των ληστών — κλεφτών στα βουνά του χωριού και απόσπασμα χωροφυλάκων με επικεφαλής τον ανθυποασπική Τρίμπο, ήλθε στο χωριό για να εξοντώσει τους κλέφτες με τη βοήθεια των κτηνοτρόφων.

Οι βοσκοί και γενικά όλοι οι κτηνοτρόφοι, ζώντας σε κλίμα ανασφάλειας και αβεβαιότητας, προσπαθούσαν να τα έχουν καλά με τους κλέφτες, τους οποίους το κράτος τους είχε επικηρύξει.

Έτσι, γενικά οι κτηνοτρόφοι του χωριού βρίσκονταν ανάμεσα σε δύο πυρά. Από τη μια, οι άνδρες του αποσπάσματος της Χωροφυλακής, που όταν = Συνέχεια στην 7η σελίδα =

ελάτε να γνωριστούμε

Γειά σας. Είμαι ο νέος κόκκορας που από δω και πέρα θα "προστατεύω" τα κοτόπουλα Ιωαννίνων ΝΙΤΣΙΑΚΟΣ.

Φροντίζω πάντα το κοπάδι μου, που ζει και μεγαλώνει στην όμορφη φύση της Ηπείρου, να τρέφεται με τις πιο υγιεινές τροφές για κοτόπουλα.

Για να είστε πάντα σίγουροι ότι το κοτόπουλο που τρώτε είναι πάντα φρέσκο, νόστιμο και υγιεινό.

Νιτσιάκος
ΚΟΤΟΠΟΥΛΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

...ότι μαζύτερο

Αναμνήσεις του Μπακούρα Ξενοφώντα του Στεργίου

Γράφει ο ΒΑΓΓΟΣ ΚΑΡΑΝΙΚΑΣ

κλέφτες τον απήγαγαν και ζήτησαν από τον πατέρα μου Στέργιο και αδερφό μου Γιώργο (Γούλα) ως λύτρα 30.000 δρχ. με την απειλή ότι, αν δεν τα δώσουν σε 10 ημέρες, θα τον σκοτώσουν.

Αναστατώθηκε όλη η οικογένεια και ο φόβος, η αγωνία, τα κλάματα και το άγχος που κυριαρχούσε μέχρι να συγκεντρωθεί το ποσό, δεν περιγράφεται.

Τρεις ημέρες προ της λήξης της προθεσμίας εστάλησαν τα χρήματα και τον άφησαν ελεύθερο. Ήρθε στο σπίτι καταβεβλημένος σωματικά και ψυχικά.

Αναπολώντας τις ημέρες αυτές, ανατριχιάζω.

— Από το Γιάννη Καρατζό (Γέρμου) ζητήσαν 25.000 δρχ. Επειδή δεν είχε τη δυνατότητα να τα συγκεντρώσει, δεν τα έστειλε. Οι κλέφτες αγανακτισμένοι καιροφυλακτούσαν να τον συλλάβουν.

Ο Γιάννης πήγαινε κατά διαστήματα στο δάσος Χαλίκι, βόρεια του μύλου Ντινάκα και έκοβε ξύλα για τις ανάγκες της οικογένειάς. Τα ξύλα τα μετέφερε στο σπίτι με το αλόγο του.

Μια μέρα, αφού ετοίμασε τα ξύλα, πήγε να πάρει το αλόγο να τα φορτώσει. Το αλόγο είχε φύγει στο ποτάμι να πιει νερό. Κατέβηκε να το πάρει για να φορτώσει τα ξύλα. Εκείνη την ώρα πήγαν οι κλέφτες στην τοποθεσία που είχε τα ξύλα να τον συλλάβουν.

Ευτυχώς ανέβαλε να φορτώσει τα ξύλα για άλλη ημέρα, και γύρισε με το αλόγο καλά στο χωριό. Λίγιστε από θαύμα.

Αργότερα οι κλέφτες με

τη μεσολάβηση του Δεληγιάννη (Ομπασή) παραιτήθηκαν από την απαίτησή τους.

— Στην Κερασιά (Τσιρέσιου) έβασκαν τα πρόβατα του μεγαλοτσέλιγγα Κότσια Καρατζού, οι τσοπάνηδες Βαγγέλης Τρίμπας (Μαλιούφας) και Αριστείδης Τσαντός. Οι ληστές είχαν υπόνοιες ότι ο Αριστ. Τσαντός, κατέστρωνε σχέδια να τους καταδώσει στις αστυνομικές αρχές. Το καλοκαίρι του 1927 πήγαν οι κλέφτες στην περιοχή που έβασκε τα πρόβατα, συνέλαβαν τον Αριστ. Τσαντό και τον σκότωσαν.

Έδωσαν δε εντολή στο Βαγγέλη Τρίμπα, να πηγαίνει στο χωριό και να ανακοινώσει στους κατοίκους το γεγονός. Ο Μαλιούφας πήγε αμέσως στο χωριό το απόγευμα της ίδιας ημέρας και από την πλατεία του χωριού φώναξε:

— «Ακούστε χωριανοί, ο κλέφτης Φορφόλιας σκότωσε στο Τσιρέσιου τον τσοπάνο Αριστ. Τσαντό».

Όλοι οι κάτοικοι τρόμαξαν από το γεγονός και ανησυχούσαν για τη ζωή των τσοπάνηδων και κατελήφθησαν από μεγάλη θλίψη.

Εκτός από τους αναφερόμενους, χρήματα έδωσαν για να αποφύγουν την απαγωγή και άλλοι κάτοικοι του χωριού σε μικρότερα όμως ποσά.

Όλα έλαβαν χώρα το καλοκαίρι του 1927 και παρόλες τις έντονες προσπάθειες που κατέβαλε η αστυνομική δύναμη για να εντοπιστεί τα κρυφύγεια

των κλεφτών και την εξόντωσή των, δεν έφεραν κανένα αποτέλεσμα.

Το καλοκαίρι του 1928 η τότε Κυβέρνηση αποφάσισε να στείλει εξορία στα νησιά Κεφαλλονιά, Κέρκυρα και Ζάκυνθο 50 - 60 κτηνοτροφικές οικογένειες του χωριού για τις οποίες οι αστυνομικές αρχές, είχαν υπόνοιες ότι υπέθαλπαν τους ληστές.

Η αγωνία και το άγχος όλων των Αετομηλιτιστών κορυφώθηκε.

Μετάξυ των πρώτων στον πίνακα για την εξορία ήταν οι: Σιδέρης Ζαρκάδας, Γ. Δεληγιάννης και Ντίνος Καρατζός (Καρκαλέτσος).

Και οι τρεις προκειμένου να αποφύγουν την εξορία, αλλά και να λάβουν την επικήρυξη από το κράτος, η οποία για την εποχή εκείνη ήταν μεγάλο χρηματικό ποσό, αποφάσισαν να σκοτώσουν τους ληστές.

Όπλα δεν είχαν, και συμφώνησαν να τους σκοτώσουν με ξύλα. Ενημέρωσαν για τα σχέδιά τους και την αστυνομική αρχή.

Το καλοκαίρι του 1928 τον Οκτώβριο μήνα, αφού πήραν μαζί τους τις κάπες και άλλα εφόδια, έφυγαν για τα βουνά. Συνάντησαν τους κλέφτες με τους οποίους είχαν τακτική επαφή και τους ενημέρωσαν, ότι θα μέινουν μαζί τους, γιατί η Πολιτεία πρόκειται να τους στείλει εξορία σε νησιά.

Οι κλέφτες τους δέχτηκαν με χαρά.

Αφού πέρασαν αρκετές

ημέρες, μια μέρα βρίσκονταν στο βουνό Μουτσιάρα (Ασβεσταριά) και αποφάσισαν όλοι μαζί να αλλάξουν λημέρι.

Ξεκινώντας, ακολούθησαν ένα στενό μονοπάτι. Μπροστά πήγαινε ο Μάρος, ακολουθούσε ο Λεβέντης και ο Φορφόλιας. Πίσω τους πήγαιναν ο Σιδέρης Ζαρκάδας, Γ. Δεληγιάννης και Ντίνος Καραλέτσος. Σε κάποιο πολύ στενό μονοπάτι ο Σ. Ζαρκάδας πήρε ένα ξύλο και χτύπησε θανάσιμα στο κεφάλι τον Φορφόλια, από το ισχυρό κτύπημα έπεσε κάτω νεκρός.

Γύρισε πίσω ο Λεβέντης και βλέποντας τον Φορφόλια χτυπημένο, σήκωσε το όπλο να πυροβολήσει τον Σ. Ζαρκάδα. Δεν πρόλαβε όμως, γιατί αμέσως ο Ντίνος και ο Δεληγιάννης του άρπαξαν το όπλο, τον πυροβόλησαν και τον σκότωσαν. Ο Μάρος βλέποντας τα πτώματα κάτω, φώναξε: «Λάλε νου μη βουτούμας». (Θείε μη με σκοτώσεις).

Στη συνέχεια τον πυροβόλησαν και αυτόν και τον σκότωσαν. Τα πτώματα μεταφέρθηκαν από έναν κυρατζή με αλόγο, στην τοποθεσία Γκούρα, στα σύνορα με το Μεγαλοχώρι (Λουσιτικό). Στο μέρος αυτό πήγε ο αν/σής Τρίμπας, έκοψε τα κεφάλια των κλεφτών και τα μετέφερε στα Γιάννινα.

Το γεγονός αυτό ανακούφισε όλους τους κατοίκους, ηρέμησαν και ανεχώρησαν για τα χειμαδιά μετά τον Αη—Δημήτρη ή—συχ και χωρίς άγχος.

Μετά από ενέργειες οι εκτελεστές των κλεφτών

έλαβαν τη χρηματική επίκρυψη.

Με τα χρήματα αυτά αγοράσαν ο μεν Γ. Δεληγιάννης και Ντίνος Καραλέτσος πρόβατα, ο δε Σιδ. Ζαρκάδας μονάδα ψυγείων στην Έδεσσα. Ο αν/σής Τρίμπας προήχθη σε ανώτερο βαθμό.

Η ληστοκρατία έπαψε να υπάρχει σαν κοινωνικό φαινόμενο, μετά το 1928 επί κυβερνήσεως Βενιζέλου με κίνητρο: Δίνεται αμνηστεία σε ληστή ο οποίος φονεύει άλλον ληστή.

Η ληστεία ήταν γνωστή από την αρχαιότητα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Η ίδρυση των δύο συλλόγων και η έκδοση της εφημερίδας πιστεύετε ότι συνέβαλαν στην προβολή της Αετομηλίτσας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η ίδρυση των δύο συλλόγων και η έκδοση της εφημερίδας «ΑΕΤΟΜΗΛΙΤΣΑ» συνέβαλαν τα μέγιστα στην προβολή της Αετομηλίτσας. Προ της ιδρύσεως των συλλόγων και της έκδοσης της εφημερίδας, το χωριό ΑΕΤΟΜΗΛΙΤΣΑ

ΝΤΕΝΙΣΚΟ— ήταν γνωστό από το υψόμετρο που έχει 1550 μέτρα στην πλατεία του χωριού. Είναι το πρώτο χωριό της Ελλάδας, και έπεται σε υψόμετρο η Σαμαρίνα.

Με την ίδρυση των δύο συλλόγων και κυρίως την έκδοση της εφημερίδας «Α» η προβολή του χωριού έγινε ούσα τα μέρη της Ελλάδας και στο εξωτερικό.

Είναι άξιοι επαίνου όσοι έλαβαν την πρωτοβουλία για την έκδοση της εφημερίδας και πρωτίστως ο καθηγητής κ. Χρ. Ντισιάκος. Σε κάθε έκδοση της εφημερίδας, προβάλλονται με ζωτάνια τα γεγονότα του χωριού, οι ανάγκες, τα προβλήματα των κτηνοτρόφων, οι παραδόσεις του χωριού, οι δραστηριότητες των δύο συλλόγων Λάρισας και Θεσσαλονίκης, έθιμα και άλλα.

Διαβάζοντας ο κάθε Αετομηλιτιστής την εφημερίδα, αισθάνεται ιδιαίτερη χαρά, πλήρη ικανοποίηση από τα περιεχόμενα της εφημερίδας και ξαναζει αλησμόνητες αναμνήσεις του χωριού.

Γι' αυτό ο κάθε συνδρομητής, να δώσει και ο άλλους συγχωριανούς να τα διαβάσουν, μια που δεν είχαν τη χαρά να την έχουν στη διάθεσή τους.

Οι Αετομηλιτιστές της ξενιτιάς Αμερική, Ρουμανία και ο άλλες χώρες, που ξεκίνησαν να βρουν μια καλύτερη ζωή, εγκαταλείποντας σε μικρή ηλικία τα αγαπημένα τους πρόσωπα, διαβάζοντας το περιεχόμενο της κάθε έκδοσης της εφημερίδας, συγκινούνται, αναπολούν τα περασμένα στο χωριό και ζουν πάντα με το όνειρο της επιστροφής στην αγαπημένη τους ρίζα.

Ο μελλοντικός ιστορικός, ο λαογράφος, που θα ασχοληθεί με την Αετομη-

— Συνέχεια στην 9η σελίδα —

Μνήμες από την Αετομηλίτσα που έχουν χαθεί διότι δεν βρέθηκαν άνθρωποι να τις καταγράψουν

Βασική αιτία να γραφτεί αυτό το κείμενο ήταν το κείμενο του αγαπητού μου δασκάλου Μπακούρα Ξενοφώντα με πρόσωπα, με επαγγέλματα αλλά και τα (παραιοτούκλια) των Αετομηλιτιστών που έζησαν στο παρελθόν στην Αετομηλίτσα και που δυστυχώς θα οβήσουν αν δεν καταγραφούν για να τα βρίσκουν οι επόμενες γενιές κάπου γραμμένα και να μην τα αναζητούν ψάχνοντας δεξιά και αριστερά σε πηγές όπως κάνουμε εμείς σήμερα.

Υπήρχαν κατά το παρελθόν άνθρωποι στην Αετομηλίτσα που θα τους χαρακτηρίζαμε σήμερα «προφορικές εγκυκλοπαίδειες».

Θα αναφέρω μερικούς χωρίς να παρεξηγηθώ αν παραλείψω κάποιους διότι δεν υπήρχε στο παρελθόν τόσο μεγάλη επικοινωνία όπως σήμερα με την Αετομηλίτσα. Το τηλεφώνο, ο δρόμος, η εφημερίδα μας, οι Σύλλογοι φέραν πολύ κοντά τους αλλά και με την πατρίδα. Θα αναφέρω μια συζήτηση με Αετομηλιτιστή που ζει στην Κρύα Βρύση.

Όταν η εφημερίδα μας είχε κλείσει ένα χρόνο ζωής και βρέθηκε σε γάμο στην Κρύα Βρύση, ούτε με γνώριζε ούτε τον γνώριζα, αλλά στη συζήτηση για την εφημερίδα μας μου είπε χαρακτηριστικά: «Η εφημερίδα και οι σύλλογοί μας ξύπνησαν και μας θύμη-

Γράφει ο ΒΑΓΓΟΣ ΚΑΡΑΝΙΚΑΣ

σαν την πατρίδα μας, διότι θα την ξεχνούσαμε εμείς που δεν είχαμε τον τρόπο να βρεθούμε στο χωριό μας».

Θα αναφέρω μερικούς Αετομηλιτιστές που γνώριζαν πρόσωπα, γεγονότα και καταστάσεις δύσκολες, πολέμους, κλέφτες, καταστροφές που δεν καταγράφτηκαν πούθενά. Είναι οι Μπαρμπαγιάννης, Γιάννης Καρατζός, Διονύσης Καρατζός, Χαράλαμπος Καρατζός, Μιχάλης Καρανίκας, Χαρίλαος Καλέσης, Μιχάλης (Παπακαλέσης) (Ντίνος Καρατζός) Καρκαλέτσος και ο μόνος επιζών σήμερα Μπακούρας Ξενοφών ή Μπόγγος.

Η σύνταξη της εφημερίδας με εισήγησε του τώως Προέ-

δρου του Συλλόγου Νιδέλικου Βασιλείου, αποφάσισε όλες οι μνήμες που είναι διάσπαρτες σε φύλλα της εφημερίδας, σε χέρια Αετομηλιτιστών διάφορα χειρόγραφα αλλά μνήμες και μαρτυρίες από διάφορες παραδόσεις, να καταγραφούν κάπου για να μη χαθούν τα έθιμα και οι παραδόσεις αλλά και ορισμένα γεγονότα στην Αετομηλίτσα, που για πολλούς είναι άγνωστα.

Η εφημερίδα κάνει έκκληση σε όλους τους Αετομηλιτιστές που γνωρίζουν γεγονότα, ιστορίες από τον πατέρα, παπού, μάνα, γιαγιά να τα γράψουν ο' ένα καρτί και να τα στείλουν στην εφημερίδα μας, ώστε να τα αξιολογήσει η επιτροπή χρονικά.

Πιστεύουμε ότι μια τέτοια προσπάθεια χρειάζεται τη βοήθεια όλων μας και όχι μόνον η προσπάθεια της εφημερίδας μας και ολίγων ανθρώπων.

Και σήμερα υπάρχουν στοιχεία σε χέρια Αετομηλιτιστών. Είναι κρίμα να βρίσκονται στα συρτάρια της βιβλιοθήκης και να μην βγαίνουν στην επιφάνεια να τα γνωρίσει ο Αετομηλιτιστής όπου και αν βρίσκεται στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Αναμνήσεις του Ξ. Μπακούρα

=Συνέχεια από την 7η σελίδα=
λίτσα, η εφημερίδα «Η Αετομηλίτσα» θα αποτελέσει μια σημαντική πηγή για το έργο τους.

ΜΙΑ ΕΙΚΟΝΑ
ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΕΙ

ΜΕ ΧΙΛΙΕΣ ΛΕΞΕΙΣ

Επειδή πολλοί Αετομηλιτσίτες έχουν πολλά χρόνια να επισκεφτούν τη ρίζα τους, αλλά και άλλοι που δεν το έχουν γνωρίσει, προτείνω στους συλλόγους να φωτογραφίσουν το χωριό, πέτρινα σπιτία με στέγη από πέτρινες πλάκες, την εκκλησία, άλλες φυσικές ομορφιές και διάφορα άλλα τοπία.

ΚΟΥΡΟΥΤΣΙ

ΣΤΑΥΡΟΣ. Από την κορυφή του οποίου εισήλθαν τα ιταλικά στρατεύματα τον Οκτώβριο του 1940 στο χωριό και το λεηλάτησαν. Οι κάτοικοι που διέμεναν μόνιμα στο χωριό, και όσοι δεν είχαν ξεκινήσει για τα χειμαδιά, για να αποφύγουν τη σύλληψή τους, κατέφυγαν και κρύφτηκαν στην Κιάτρα Ντισικάτα — Σχισμένη Πέτρα.

— **ΜΕΡΟΥ — ΜΗΛΙΑ.** Στα παιδικά μου χρόνια άκουσα από τους ασπρόμαλληδες να διηγούνται σχετικά με την παλιά θέση του χωριού. Έλεγαν ότι το χωριό δεν ήταν στη σημερινή θέση, αλλά στην περιοχή Μηλιά — Μέρου.

Στην περιοχή αυτή βρίσκονται διάφορα γκρεμίσματα που δείχνουν ότι το χωριό έχει πολύ παλιό παρελθόν.

— **ΤΣΙΡΕΣΙΟΥ — ΚΕΡΑΣΙΑ.** Στην περιοχή αυτή το καλοκαίρι του 1927 — αν θυμάμαι καλά — έβοσκαν τα πρόβατα του μεγαλοτσέλιγκα Κότσια Καραζού οι τσοπάνηδες Αριστείδης Ψαντός και Βαγγέλης Τρίμπας (Μαλιούφας). Παρουσιάζεται ο κλέφτης Φορφόλιας και σκοτώνει τον Αριστ. Τσαντό.

— **ΤΗ ΣΤΑΝΗ ΛΑΜΠΡΗ,** που η περιοχή αυτή έχει οριστεί από την Κοινότητα ως βοσκότοπος μόνο για τα στέρφα γιδόπρόβατα.

— **ΤΗΝ ΚΟΥΡΥΦΗ ΤΟΥ ΒΟΥΝΟΥ ΓΡΑΜΜΟΥ** με κοπάδια πρόβατα.

Τις φωτογραφίες αυτές, καθώς και άλλες από διάφορες περιοχές του χωριού να δημοσιεύσουν στην εφημερίδα «Α».

Βλέποντας τις φωτογραφίες αυτές και διαβάζοντας την εφημερίδα οι απανταχού Αετομηλιτσίτες και κυρίως οι ευρισκόμενοι στην ξενιτιά, θα νιώσουν μεγάλη χαρά και συγκίνηση.

Εύχομαι ο Θεός να βοηθήσει τη Συντακτική Επιτροπή της εφημερίδας και τα Διοικητικά Συμβούλια των συλλόγων Λάρισας και Θεσσαλονίκης να συνεχίσουν το υψηλό έργο, από το οποίο η νέα γενεά θα γνωρίσει τις παραδόσεις των προγόνων της και να συνεχισθεί η προβολή του χωριού μας.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΜΠΑΚΟΥΡΑΣ

Σας ευχαριστώ πολύ για τη συνέντευξη. Αυτή τη στιγμή αναπολώ τα πρώτα χρόνια του διορισμού μου στο Δημοτικό Σχολείο Καλαμακίου 1937 - 1946 και αισθάνομαι χαρά.

Ιδιαίτερα συγκινούμαι όταν συναντώ και μαθητές στους οποίους έδωσα τα πρώτα πνευματικά τροφεία.

Ένα μεγάλο γεγονός του εμφυλίου πολέμου δεν θα το σχολιάσουμε, όπου πολλά πλήρωσε η Αετομηλίτσα, αλλά και οι Αετομηλιτσίτες, διότι ζουν ακόμη οι πρωταγωνιστές και δεν θέλουμε να ζήσουμε πληγές που αιμορραγούν.

— Θα το αφήσουμε να το γράψουν άλλοι, όταν έλθει ο χρόνος. Τα γεγονότα επίσης του 1940 έχουν γραφεί σε άλλο τεύχος.

ΔΑΣΗ

το Νομό Ιωαννίνων παράγονται περίπου 60.000 μ3 στρογγυλής ξυλείας, από τα οποία 10.000 μ3 περίπου αφορούν στύλους Δ.Ε.Η. Το 70 - 75% αφορά κωνοφόρα (πεύκη — ελάτη) και 25 - 30% πλατύφυλλα (οξυά - δρυς - λεύκα κλπ.). Στην περιοχή μας παράγονται περίπου 5.000 - 10.000 μ3.

Οι δασικοί πόροι αποτελούν ένα βασικό τομέα απασχόλησης καθώς παρέχουν βασικό εισόδημα σε 2.000 δασεργάτες, ενώ αρκετοί απασχολούνται στην επεξεργασία, τη μεταφορά, την εμπορία των προϊόντων (περίπου 300 - 500 άτομα).

Η δασική παραγωγή του Νομού, παρά το γεγονός ότι υπερτερεί τόσο σε ποσότητα όσο και σε ποιότητα όλων σχεδόν των υπολοίπων νομών της χώρας, υφίσταται έντονες αρνητικές επιδράσεις από την «λάθος εποχή υλοτομίας» των ετησίων λημμάτων, ενώ οι υλοτομίες έπρεπε να γίνονται φθινοπρινούς και χειμερινούς μήνες (πότε τα δάση έχουν μικρότερη ποσότητα χυμών), αυτές ζουν από τον Μάιο και ολοκληρώνονται στο τέλος του καλοκαιριού.

Αποτέλεσμα αυτής της πρακτικής είναι η έντονη και ταχύτατη προσβολή της κομμένης ξυλείας από μύκητες και άλλες ασθένειες, γεγονός που αποκλείει τη χρήση του ξύλου για την παραγωγή υψηλής προστιθέμενης αξίας και περιορίζεται έτσι κατά πολύ τόσο η χρήση όσο και η αξία του.

Οι λόγοι που επέβαλαν την καθιέρωση της καλοκαιρινής υλοτομίας είναι βασικά δύο και αφορούν:

ΠΡΩΤΟΝ: Τις εξαιρετικά δύ-

σκολες συνθήκες μεταφοράς της στρογγυλής ξυλείας στην περιοχή, λόγω της έντονα ορεινής διαμόρφωσης, των κλιματολογικών συνθηκών και της ανεπάρκειας του διαθέσιμου οδικού δικτύου. Η μεταφορά από τα δάση είναι σχεδόν απαγορευτική από τον Οκτώβριο έως και το Μάιο.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ: Η ευκολία με την οποία πραγματοποιείται με χειρονακτικά μέσα η αποφλοίωση των κορμών τους θερινούς μήνες, λόγω βέβαια της υψηλής περιεκτικότητας χυμών στα δέντρα

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

1 Αγορά κινητού αποφλοιωτήρα για την απλούστευση — επιτάχυνση του έργου αποφλοίωσης των κορμών.

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟ
ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑ

Προσφέρει στους δασεργάτες την ίδια ή και ελαφρώς υψηλότερη τιμή, παρέχοντας σ' αυτούς τη δυνατότητα της μείωσης του χρόνου απασχόλησής τους (αφού η δύσκολη φάση της αποφλοίωσης γίνεται με το μηχανήμα).

2 Αυξάνεται ο «ελεύθερος χρόνος» ο οποίος είναι δυνατόν να διατεθεί από αυτούς για συμπληρωματική απασχόληση (κτηνοτροφία, γεωργικές ασχολίες κλπ.).

Έργα οδοποιίας, φράγματα

κλπ., για τη δυνατή μεταφορά της στρογγυλής ξυλείας στους τόπους επεξεργασίας.

3 Μηχανήματα σύρσης, για μεταφορά της στρογγυλής ξυλείας από το δάσος στο δασόδρομο.

4 Καλύτερη προστασία — διατήρηση του δασικού οικοσυστήματος.

5 Παροχή κινήτρων και ανάληψη πρωτοβουλιών ευαισθητοποίησης των δασικών συνεταιρισμών και των άλλων εμπλεκόμενων στη διαδικασία παραγωγής και αξιοποίησης της δασικής πρώτης ύλης της περιοχής για την προστασία του περιβάλλοντος.

6 Πρόγραμμα βελτίωσης και ανάπτυξης των δασικών πόρων.

7 Ανάπτυξη φιλοδασικής πολιτικής.

8 Να αντιμετωπισθεί η ασάφεια ως προς την ιδιοκτησία των δασικών εδαφών.

9 Τα Δημόσια δάση να περιέλθουν στις Κοινότητες.

10 Η πυροπροστασία να μεταφερθεί στις Κοινότητες και Δήμους αφού δημιουργηθεί η υποδομή.

ΝΙΤΣΙΑΚΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΚΟΤΟΠΟΥΛΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΥΡΟΚΟΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

«ΣΚΑΠΕΡΔΕΙΟΣ ΑΓΟΡΑ»
ΚΑΣΤΟΡΙΑ — ΤΗΛ. 0467 - 22816

ΨΑΡΟΤΑΒΕΡΝΑ

«ΒΙΛΛΑ ΕΚΑΤΗ»

Φιλίππου 96 — Πυλαία — Θεσ/νίκη
Τηλ. (031) 305078

ΑΦΟΙΣΤ. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ

ΚΑΦΕ-ΟΒΕΛΙΣΤΗΡΙΟ
«Η ΧΕΛΙΔΟΝΟΦΩΛΙΑ»
ΝΟΥΤΣΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
ΚΕΦΑΛΟΧΩΡΙ - ΚΟΝΙΤΣΑΣ
ΤΗΛ. (0655) 81205

ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ ΑΛΕΚΟΣ
ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ Α. ΚΩΣΤΑΣ
Γενικές μεταφορές Δ.Χ.

★ Υλικά οικοδομών
★ Χωματουργικές εργασίες
★ Άλλες εξυπηρετήσεις για φίλους
ΤΗΛ. 0655 - 22727 — ΚΟΝΙΤΣΑ

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΣΚΙΤΣΗΣ του ΜΙΛΤ
Αρχιτέκτων μηχανικός

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΕΛΛΙΟΣ

Πολιτικός Μηχανικός

ΜΕΛΕΤΕΣ - ΕΠΙΒΛΕΨΕΙΣ -

ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ - ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ

Παπαθανασίου 22 — Άργος Ορεστικό
ΤΗΛ. 41223 και 42163

ΕΡΚΑΜ

ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ

ΚΑΡΟΥΛΙΑ — ΡΑΜΠΕΣ — ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΕΣ —
ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΛΑΤΦΟΡΜΕΣ ΚΑΠΝΟΥ (BIRTZINIA)

ΑΘ. ΠΑΠΠΑΣ — ΑΦΟΙΜΠΟΥΤΑ

80 ΧΙΛ. ΛΑΡΙΣΑΣ — ΒΟΛΟΥ — ΤΗΛ.
972111

ΤΕΧΝΟΠΟΜΩΝΙΚΗ Ο.Ε.

ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΕΛΗΣ ΑΡΣΕΝΗΣ

ΜΠΑΛΤΙΝΗΣ ΣΩΤΗΡΗΣ

ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΕΛΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

Αποκλειστικοί αντιπρόσωποι
στους πομώνες ΚΑΖΗ

Οδός ΒΟΛΟΥ 104 — ΤΗΛ. 282958 — ΛΑΡΙΣΑ

Μουσικοταβέρνα
ΚΑΨΑΛΗ

Αναλαμβάνονται: ΓΑΜΟΙ —
ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ — ΔΕΞΙΩΣΕΙΣ

Η αίθουσα κλιματίζεται

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΛΑΣΤΗΡΑ 42

(Πάρκο Νέας Ευκαρπίας)

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΤΗΛ. (031) 681387

ΑΘΗΝΑ ΣΕΡΕΤΟΥΛΗ — ΚΑΨΑΛΗ

ΚΕΝΤΡΟ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

«ΔΡΧΙΜΗΔΗΣ»

ΤΜΗΜΑΤΑ: — Εξειδίκευση Η/Υ

— Χειρισμού

— Προγραμματισμού

— Γραμματέων

ΜΑΝΩΛΑΚΗ 25 — ΛΑΡΙΣΑ

ΤΗΛ. 093 - 361658

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (031) 514655

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

— Δήμος Παλιονίχας με τη Νένα Παπαϊωάννου.
— Αθανασία Ανθομελίδη με τον Τελίδη Γεώργιο.

ΓΑΜΟΙ

— Πέπη Καράτζιου από το Καλαμάκι με το Νικόλαο Παπακανάκη.
— Μαίρη Καρανίκα του Μιχάλη από το Καλαμάκι με τον Αθανάσιο Μπουχτή.
— Βούλα Πασχώνη του Αλεξάνδρου από το Λιπαρό με τον Κώστα Γουστέρη.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Αργυρώ και Μάκης Μούρτος, έχουν κοριτσάκι.
— Ιφιγένεια και Γεώργιος Κολοβός, έχουν αγοράκι.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

— Τούλα και Ξενοφών Κολοβός βάπτισαν την κόρη τους στην Παναγία της Τήνου με το όνομα Μαρία.

— Ανθομελίδη Μάκης και Δήμητρα, βάπτισαν την κόρη τους και της έδωσαν το όνομα Ευαγγελία.
— Γιώργος Παναγιώτης και Θεοδώρα, βάπτισαν την κόρη τους και της έδωσαν το όνομα Ευαγγελία.

— Δημόπουλος Μπάμπης και Μαρία (το γένος Γαργάλα Ιωάννη) βάπτισαν το γιο τους και πήρε το όνομα Δημήτριος.

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Ανδρομάχη Νιτσιάκου στο Καλαμάκι, ετών 81.
— Μαγαλιός Αντώνιος στο Καλαμάκι.
— Αχιλλέας Φερφέλης στο Καλαμάκι.
— Καράτζιος Δημήτριος στα Γιάννενα, ετών 58.
— Μπόνης Ζήσης στην Κρύα Βρύση, ετών 84.

Γι' αυτούς που φεύγουν

Σ' ΕΣΕΝΑ ΜΗΤΕΡΑ ΗΡΩΪΔΑ Σ' ΕΣΕΝΑ ΜΑΝΑ ΑΞΕΧΑΣΤΗ...

Σ' εσένα που ο θάνατός σου ήρθε τόσο ξαφνικά.

Σ' εσένα που πάλεψες στη ζωή, σαν άνδρας και σα γυναίκα (στην Ελλάδα και στην Αλβανία).

Σ' εσένα που τίποτε δε σε λύγισε στη ζωή,

σ' εσένα που σ' αποκαλούσαν γυναίκα μπαμπατζάνα,

σ' εσένα που μ' έμαθες τι θα πει αισιοδοξία, μεγαλοψυχία, ψυχραιμία,

σ' εσένα που με βοήθησες να δημιουργήσω ό,τι υλικό και πνευματικό δημιούργημα έχω σήμερα,

σ' εσένα που τα παιδιά μου σ' αγάπησαν σαν γιαγιά, μα και σαν μητέρα,

σ' εσένα που πάντα συμβουλευόμουν και παραδειγματιζόμουν στη ζωή μου.

Σ' εσένα που μας μάζευσες σε μελίσσι όλους κοντά σου, παιδιά, εγγόνια, αδέρφια, ανίψια, ξαδέρφια, συμπεθέρους, γείτονες,

σ' εσένα που όλοι θα σε θυμούνται πάντα σαν Αλεξάνδρα, Αλεξανδρένια, Αλεξία, Αλέκα μα και Φουντανέλλα,

σ' εσένα που είχες το χάρισμα και τη μαεστρία να συζητάς με ανθρώπους κάθε ηλικίας,

σ' εσένα που δε χαλούσες χατίρι κανενός,

σ' εσένα που σ' αγάπησαν ως και οι πέτρες,

σ' εσένα μάνα μου αξέχαστη θέλω να πω ένα μεγάλο «ευχαριστώ», με το οποίο το απλό χαρτί, μέσ' από τα βάθη της καρδιάς μου.

Η οικογένειά μου κι εγώ, μα και όλη η γενιά σου είμαστε και θάμαστε υπερήφανοι για σένα, γιατί το αξίζεις.

Η παρουσία σου, θα είναι πάντα στη μνήμη μας ζωντανή, γιατί όλη σου η δύναμη ήταν γεμάτη κίνηση, ζωντάνια και δημιουργικότητα.

Πάντα θα σε θυμόμαστε μάνα μας ηρωίδα, μητέρα αξέχαστη, γιαγιά μας μεγαλόψυχη...

Η ζωή σου όλη θα μου έδινε την έμπνευση να γράψω ολόκληρο βιβλίο. Αχ! και να το μπορούσα.

Όμως...

Στις καρδιές όλων μας, κοντά στην αγέρωχη παρουσία σου θάναί γραμμένα τα όμορφα τούτα λόγια

της ποιήτριας.
«Μάνα, ποια δύναμη σ' εξαγνίσει αγία, μέσ' την καρδιά σου τόση αγάπη να χωρεί, νάσαι για όλη τη γενιά σου ευλογία».
«Ας σ' έχει ο Θεός αναπαυμένη».
Η κόρη σου Χριστίνα

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ ΝΙΤΣΙΑΚΟΥ

Σε τροχαίο που έγινε στο Καστρί της Αγιάς — Λάρισας σκοτώθηκε η Ανδρομάχη Νιτσιάκου συζυγός του Αποστόλου.

Η ειρωνεία της τύχης είναι ότι η Ανδρομάχη με το γιο της και τη νύφη της πήγαιναν σε αρραβώνα της εγγονής στο Πουρνάρι Συκουρίου.

Η κηδεία έγινε στο Καλαμάκι όπου ζούσαν.

Η Ανδρομάχη ήταν η προσωποποίηση της καλοσύνης.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τη σκεπάζει.

ΜΑΓΑΛΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ

Ένας άλλος γαμπρός σε Αετομηλιτωτική οικογένεια, πέθανε στο Καλαμάκι.

Ο Ιερέας Μαγαλιός Αντώνιος, που ήταν γαμπρός σε θυγατέρα του Δημήτρη Πουρέγκα, από την Αμυγδαλή.

ΤΑΚΗΣ ΚΑΡΑΤΖΙΟΣ

Στις 23 Απριλίου ημέρα του Αγίου Γεωργίου, έφυγε από κοντά μας ο Τάκης Καράτζιος του Γούλα.

Δε μπορούμε ακόμη να πιστέψουμε αγαπητέ μας Τάκη, ότι έφυγες τόσο νωρίς, από κοντά μας, πριν

καλά-καλά πάρεις τη σύνταξή σου από τη Δασική Υπηρεσία, που δούλευες.
Σαν υπάλληλος ήσουν άριστος γνώστης όλων των δασικών θεμάτων και οι εισηγήσεις προς τους ανωτέρους έφερναν τη σφραγίδα της τελειότητας.

Θα δανειστώ μια περικοπή του φύλλου ποιότητάς για μια προαγωγή σου: «*Πρόκειται για υπάλληλο με άριστη κατάρτιση όλων των*

αντικειμένων της δασικής νομοθεσίας». Αυτές οι λίγες λέξεις τα λένε όλα. Γι' αυτό τον υπάλληλο, οι συνάδελφοί σου, σε αποχαιρέτησαν με δύο στεφάνια αναγνωρίζοντας την προσφορά σου.
Την Αετομηλίτσα την αγάπησες όσο λίγοι Αετομηλιτωίτες και τώρα που έφυγες η Αετομηλίτσα έχασε τον πρεσβευτή της στα Ιωάννινα και τον πρόξενό της στην Κόνιτσα.
Ο χαρακτήρας σου ήταν

τρομερά εγωιστικός και ο λόγος για εξυπηρέτηση των Αετομηλιτωιτών ήταν συμβόλαιο. Όπως αυτός ο εγωισμός να σε πίκρανε, πολύ δε περισσότερο την οικογένειά σου, που σε στερήθηκε τόσο νωρίς.
Δεν πρόφθασες να χαρείς το πτυχίο της Σοφίας, που τόσο λάτρευες.

Σου έδωσαν όμως τη χαρά αυτή τα δύο αγόρια με τα πτυχία του Δασολόγου και του Γεωπόνου.

Έφυγες τώρα που τα παιδιά σου είχαν την ανάγκη σου για την αποκατάστασή τους.

Η Αετομηλίτσα και οι Αετομηλιτωίτες θα σε θυμούνται για τα όσα προσέφερες στο χωριό από τη θέση που κατείχες.

Θα μπορούσες ακόμη πολλά να προσφέρεις, αν ο αδόκητος θάνατος δεν σε έπαιρνε από κοντά μας.

Πιστεύω απόλυτα παρά τις διαφορές, αφήνεις τα παιδιά σου σε μια μάνα ηρωίδα να τα οδηγήσει στο στίβο της ζωής τους, όπως τα οδηγήσατε από κοινού στο στίβο των γραμμάτων.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Ηπείρου που σε σκεπάζει.

Βάγγος Καρανίκας

ΔΩΡΕΑ

Η οικογένεια Ξενοφώντα Μπακούρα, προσφέρει στο Σύλλογο Λάρισας το ποσό των 25.000 δραχμών στη μνήμη του Δημητρίου Καράτζιου.

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Λάρισας στέλνει τα συλλυπητήριά του, στο Σύλλογο Αρβαντοβλάχων για τον θάνατο του τέως Προέδρου του Στέργιου Φανίκου.

ΓΙΑ ΝΕΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ

Επώνυμο.....
Όνομα.....
Διεύθυνση.....
Τηλ.....

Πόλη:.....Τ.Τ.....
Επιθυμώ να γίνω συνδρομητής της εφημερίδας για το έτος.....

ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

Πολλές είναι οι επιστολές που πήραμε από διάφορους αναγνώστες μας. Η πολλή όμως ύλη που συγκεντρώθηκε για το φύλλο μάς αναγκάζει να τις παραπέμψουμε στα επόμενα προς δημοσίευση. Με την ευκαιρία κάνουμε έκκληση σ' όλους μας στέλνουν επιστολές να είναι ευαγνώνιστες.
Ευχαριστούμε

ΤΟ ΔΕΝΤΣΙΚΟ

Ποιό είναι αυτό το ΔΕΝΤΣΙΚΟ;
Ποιά η ΑΕΤΟΜΗΛΙΤΣΑ;

Είναι το αξέχαστο χωριό τα αγαπημένα μέρη;
Ο τόπος που μεγάλωσα και χαρά μου έχει προσφέρει.

Είναι η ΚΟΥΛΑ, Η ΚΕΡΑΣΙΑ, το ΠΑΛΙΟΜΟΝΑΣΤΡΟ, η ΜΗΛΙΑ, Μουτσιάρα, μια Μουτσιάρα, δυο, η Γκούρα και το ΣΤΑΥΡΟ.

Είναι η ΤΣΟΥΜΑ ΠΕΤΣΙ από εκεί τα ΤΣΟΥΜΙΑ, από την άλλη είναι η αρένα, η μικρή, η ΚΙΑΦΑ ΣΙΤΑ και ΑΡΕΝΑ η μεγάλη.

Αυτό είναι το ΔΕΝΤΣΙΚΟ, αυτή η ΑΕΤΟΜΗΛΙΤΣΑ.

Είναι η πέτρα με το ΠΑΙΔΙ και η ΚΟΚΚΙΝΗ πέτρα. Η πέτρα ΜΟΥΚΑ φέρε μου και η ΣΧΙΣΜΕΝΗ ΠΕΤΡΑ.

Είναι το ΚΟΥΚΟΥΛΤΣΙΟ και η Κινικίσια. Αυτό είναι το ΔΕΝΤΣΙΚΟ και η ΑΕΤΟΜΗΛΙΤΣΑ.

Και όταν πρασινίζουν οι οξυές ανθίζουν τα λιβάδια, τότες γεμίζουν οι πλαγιές από τα αμέτρητα κοπάδια.

Εδώ σε τούτα τα ΒΟΥΝΑ, ψηλά σ' αυτή τη ΡΑΧΗ. Την Άνοιξη με το καλό τις ΣΤΑΝΕΣ στήναν οι ΒΛΑΧΟΙ.

Σ' αυτόν τον τόπο εγώ γεννήθηκα και έγινα παλικάρι, εδώ πρώτο αγάπησα και ένιωσα χαρά μεγάλη.

Αυτό ήταν το ΔΕΝΤΣΙΚΟ πριν από πενήντα χρόνια, αυτή η ΑΕΤΟΜΗΛΙΤΣΑ ήτανε εδώ και μισό ΑΙΩΝΑ:

ΠΑΠΑΓΙΩΡΓΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
Κυκλάδων 6 — Αγία Παρασκευή
Τ.Κ. 15341 Τηλ. 6519449 - ΑΘΗΝΑΙ

ΜΟΥΣΙΚΟ ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ

Γαργάλας Διαμαντής

Υπεύθυνος Λαϊκοδημοτικής ορχήστρας

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΩ: Συνεστιώσεις — Χορούς — Γάμους — Αρραβώνες — Βαπτίσεις

ΤΗΛ. (041) 533 657 — ΛΑΡΙΣΑ

ΦΥΤΩΡΙΑ

Κ. ΚΑΡΑΤΖΟΥ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΗΛΕΓΜΕΝΑ

ΚΟΤΣΩΝΗ 1 - ΛΑΡΙΣΑ
623727, 623730

Ροδακινιές, μηλιές, καρυδιές νάνες κ.λ.π. κ.ο.κ.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ

Ντελίσ

ΚΩΝ/ΝΟΥ ΚΑΡΑΤΖΙΟΥ
ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ 24 - ΛΑΡΙΣΑ
ΤΗΛ. 610361 & 612860

Γνώμη μας

Αρνείται να δώσει στοιχεία στην «Α» λόγω κακής παρεξήγησης που έγινε με το 1ο φύλλο του '96 η Κρύα Βρύση.

Δε δημοσιεύτηκαν διάφορα στοιχεία.

Αγαπητοί συγχωριανοί — της Κρύας Βρύσης — πρέπει να ξέρετε ότι για να γίνει αυτό το φύλλο που έρχεται στα χέρια σας χρειάζεται κόπος και προσπάθεια τριών μηνών από λίγα άτομα μετρημένα στα δάχτυλα του ενός χεριού.

Αν δε σε κάποιο φύλλο δεν καταχωρήθηκαν διάφορα στοιχεία, οφείλεται σε κάποια λάθη δικά μας και όχι σε λάθη της ανταποκριτριάς μας κ. Ευδοξίας.

Εμείς, αναγνωρίζουμε τα λάθη μας, δεν έγιναν από κάποια διάκριση και σκοπιμότητα, αλλά από κάποια αβλεψία μας.

Μην ξεχνάτε όμως, δύο πράγματα, αυτή η εφημερίδα είναι, που σας έφερε σε επαφή με τους απανταχού Αετομηλιτιστές, που είναι διασκορπισμένοι στα πέριχα της γης και μέσα στην Ελλάδα.

Μην ξεχνάτε ότι η «Α» είναι το σημείο αναφοράς και επαφής του κάθε χωριανού.

Μην ξεχνάτε ότι αν πλεμάτε την «Α» πυροβολείτε το ίδιο το Ντένισκο.

Ευχαριστώ
B. N.

ΝΕΑ της Π.Ε.Π.Σ.Β.

Τιμή στους εθνικούς μας ευεργέτες

Ο δήμαρχος Αθηναίων αποδέχθηκε πρόταση της Π.Ε.Π.Σ.Β. για συνδιοργάνωση εκδήλωσης προς τιμή των Βλάχων Εθνικών Ευεργετών της Αθήνας.

«Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Αθήνα, 22 Ιανουαρίου 1996
Κύριο Φώτη Κιλιπέρη, Πρόεδρο Πανελληνίας Ένωσης Πολιτιστικών Συλλόγων Βλάχων.

Αγαπητέ Κύριε Πρόεδρε,

Με ιδιαίτερη χαρά θα διοργανώσουμε σε συνεργασία με την Ένωσή σας, εκδήλωση προς τιμή των Βλάχων Εθνικών Ευεργετών της Αθήνας, της ιστορικής πρωτεύουσας της Ευρώπης, που ανέδειξε κατά τον καλύτερο τρόπο υψηλές αξίες και ευγενή ιδανικά.

Για τη διεύθυνση των επιμέρους λεπτομερειών, παρακαλώ να έρθετε σε επικοινωνία με τον αρμόδιο Αντιδήμαρχο κ. Νικόλαο Γιατράκο.

Με βεβαιότητα της επιτυχίας της κοινής μας διοργάνωσης, σας συγχαίρω για την πρωτοβουλία σας.

Με εκτίμηση
ΔΗΜΗΤΡΗΣ Π.
ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΑΣ ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ...
ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ, ΑΛΛΑ

Μήπως
ξεχάσατε... ..να στείλετε
την συνδρομή σας

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ
ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΒΛΑΧΩΝ
Προσσομένη 22-5-1996
Προς Συλλόγους - Μέλη

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ

Αγαπητά μέλη,

Σας γνωρίζουμε ότι κατά τις συνεδριάσεις που πραγματοποιήθηκαν το Σάββατο 6-4-1996 στα Τρίκαλα και το Σάββατο 18-5-1996 στο Μέτσοβο, αποφασίστηκαν τα παρακάτω:

1. Να γίνει παρέμβαση της Π.Ε.Π.Σ.Β. στα Υπουργεία Εξωτερικών και Πολιτισμού για την παραχώρηση στη χώρα μας από τα Σκόπια των αρχείων των αδερφών Μανιάκια, στα πλαίσια της σύναψης διπλωματικών σχέσεων μεταξύ των δύο χωρών.

4. Να ερευνηθεί αν η Ένωση μπορεί να πάρει μέρος στις εκδηλώσεις «Θεσσαλονίκη Πολιτιστική Πρωτεύουσα 1997» και αν είναι δυνατό το Πανελλήνιο Αντάμωμα Βλάχων του 1997 να πραγματοποιηθεί στη Θεσσαλονίκη, στα πλαίσια των παραπάνω εκδηλώσεων.

6. Η Ένωση να εκδόσει λεύκωμα για τους Βλαχόφωνους, μορφές του Ελληνισμού (εθνικούς ευεργέτες, λόγιους, αγωνιστές). Τα μέλη του Δ.Σ. της Ένωσης να κάνουν διευρεύνηση για χορηγούς. Οι Σύλλογοι μπορούν να κάνουν προτάσεις πάνω στο θέμα και να βοηθήσουν την Ένωση με το υλικό που τυχόν διαθέτουν.

Ο Πρόεδρος
ΦΩΤΗΣ ΚΙΛΙΠΕΡΗΣ
Ο Γ. Γραμματέας
ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΚΡΗΣ

Προβολή του «Βλάχικου Γάμου» στην αίθουσα του Συσ. Θεσ/νίκης

Μέσα σε συγκινητική και όμορφη ατμόσφαιρα ο Σύλλογος Θεσσαλονίκης για πρώτη φορά πρόβαλε στην αίθουσα του Συσ. Θεσ/νίκης την ταινία αναπαράστασης του θλάχικου γάμου, που έγινε στην Αετομηλίτσα με σκηνοθέτη τον κ. Προκόβα.

Πολλοί πατριώτες βρέθηκαν εκεί για να την παρακολουθήσουν. Ήταν σίγουρα εξαιρετικό κι ωραίο που βλέπουμε πολλούς Αετομηλιτιστές ντυμένους με τις παραδοσιακές βλάχικες στολές να επιδίδονται στο ρόλο του κομπάρσου για την πραγμα-

τοποίηση της ταινίας αυτής, και να χορεύουν όλοι μαζί το «Εμπάτε αγόρια στο χορό» τη «Μαλάμω» κι άλλα τραγούδια του γάμου.

Ήταν επίσης συγκινητικό, το να βλέπει κανείς το πλούσιο των ρούχων με τις κουπάνες, τα μπρατίμια ανεβασμένα στ' αλόνια να συνοδεύουν τη νύφη και το γαμπρό, έθιμα που τείνουν να εκλείψουν και το μόνο που θα μας το θυμίζουν σε λίγο καιρό θα είναι οι φωτογραφίες και οι βιντεοκασέτες. Καλό θα είναι να γίνει μια προβολή της ταινίας και στα χωριά, μια και οι Αετομηλιτιστές είναι κι εκεί πάρα πολλοί.

A. M.

Έγιναν οι ανδρικές στολές του μεγάλου χορευτικού

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Μπάσδος Μιχάλης, Μπαμπανάσης Νικόλαος και η κυρία Σοφία Φερφέλη παραμερίζοντας για αρκετό χρονικό διάστημα τις διάφορες ασχολίες τους και επαγγελματικές υποχρεώσεις κάθισαν και έραψαν τις στολές με ζήλο και μεράκι για το καλό του Συλλόγου, ο οποίος έτσι είχε ενεργή συμμετοχή στο 13^ο Πανελλήνιο Αντάμωμα των Βλάχων στο Μέτσοβο. Οι συμπατριώτες αυτοί επανειλημμένα έχουν βοηθήσει το Σύλλογό μας, δείχνοντας αγάπη γι' αυτό που κάνουν και παράλληλα ένα καλλιεργημένο πνεύμα για την αξία της πολιτιστικής κληρονομιάς της Αετομηλίτσας.

Τέτοιες ενέργειες πρέ-

πει να γίνουν παράδειγμα προς μίμηση σε όλους μας συνειδητοποιώντας ο καθένας ότι η συμμετοχή και βοήθεια των συμπατριωτών φέρνουν το Σύλλογο και την Αετομηλίτσα στη θέση που τους αξίζει.

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου Θεσσαλονίκης και το Διοικητικό Συμβούλιο το λιγότερο που μπορεί να κάνει απ' τη στήλη αυτή είναι να ευχαριστήσει θερμά τους τρεις συμπατριώτες μας για την πολύτιμη βοήθεια που προσφέρουν και πιστεύουν ότι τέτοιου είδους ενέργειες όχι μόνο συγκινούν, αλλά τους δίνουν κουράγιο για να προχωρήσουν με περισσότερη αισιοδοξία, φέρνοντας σε πέρας το δύσκολο έργο το οποίο έχουν αναλάβει. Α. Μ.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Μια σωστή πρόταση του Θεοδώρου Φερφέλη φιλοξενεί σήμερα η εφημερίδα μας.

Πρέπει να κτιστεί ένα μνημείο για τους πεσόντες Αετομηλιτιστές.

Πιστεύουμε ότι είναι κάτι που λείπει από την Αετομηλίτσα, σαν ελάχιστος φόρος τιμής σε αυτούς που έπεσαν για την πατρίδα.

Τον τόπο που θα ανεγερθεί να τον επιλέξει η Κοινότητα.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΝΕΑ

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Καθορίστηκαν οι δασικοί δρόμοι της Κοινότητας, αποκαταστάθηκε η βατότητα για την εκδασωση των δασικών προϊόντων και την δασοφυλάκηση.

Με σχετικό έγγραφο της Κοινότητας προς το Δασαρχείο Κόνιτσας, ζητά οι διανοίξεις των τρακτεροδρόμων μέσα στο δάσος να είναι ομαλοί, ώστε να βοηθούν στην εκδασωση των δασικών προϊόντων και στη δασοφυλάκηση.

Μεγάλες καταπτώσεις εμφανίστηκαν φέτος στο χωριό, με αποτέλεσμα να δημιουργηθούν σοβαρά προβλήματα (στο οδικό δίκτυο - στην ύδρευση - αποχέτευση, ακόμη και στα σπίτια).

Η Κοινότητα θα ασχοληθεί έντονα με τα προβλήματα αυτά.

Οι κτηνοτρόφοι του χωριού μας μοίρασαν και φέτος τους βοσκοτόπους, ο συνολικός αριθμός των αιγοπροβάτων φτάνει στα 16.000, οι δε καιρικές συνθήκες είναι ευνοϊκές για την κτηνοτροφία (χόρτα - νερό).

Η περιοχή δυτικά του χωριού μας «Αετομηλίτσα» και μέχρι την ελληνοαλβανική μεθόριο καθορίστηκε σαν αμυντική περιοχή αρμοδιότητας Γενικού Επιτελείου Στρατού (Γ.Ε.Σ.).

Στην περιοχή αυτή το φυλάκιο δύναται να κάνει ελέγχους στους πεζούς και οχήματα κ.λ.π.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας επισκέφθηκε τον Διοικητή της 8ης Μεραρχίας για την επίλυση διαφόρων ζητημάτων.

Ο Διοικητής της 8ης Μεραρχίας Υπ/γος Ευάγγελος Ρούμης συνοδευόμενος από τους Δ/τή του Συντάγματος Συνταγματάρχη κ. Ζαφειρή και τον Δ/τή του 583 Τ.Π. Αντ/ρχη κ. Κωστούλα, επισκέφθηκαν το φυλάκιο στρατού στο χωριό μας και με το Κοινοτικό Συμβούλιο και τους χωριανούς συζητήσε διάφορα θέματα σε ό,τι αφορά τη φύλαξη του χωριού από τους λαθρομετανάστες - φυλάκιο κ.λ.π.

Κλιμάκιο της Δ/νσης Δασών επισκέφθηκε το χωριό μας για εξέταση προβλημάτων σε ό,τι αφορά την διεύθυνση χειμάρρων.

Η κοινωνική τραγωδία της σημερινής νεοβλαχίας

Ζωή για τους νέους ερήμην των νέων

Εκείνο που δεν αμφισβητείται σήμερα, είναι ότι οι νέοι μορφώνονται περισσότερο. Περισσότεροι επιστήμονες, τεχνολόγοι, μια γενιά μορφωμένων ανθρώπων τόσο στη Δύση, όσο και στην Ανατολή, ακόμη και σε πολλές από τις χώρες του τρίτου Κόσμου. Αλλά «ποιο το όφελος» ρωτάνε οι ίδιοι οι νέοι, όταν διαπιστώνουμε όχι μόνο στατιστικά αλλά και στην καθημερινή πρακτική της ζωής ότι στρατιές ολόκληρες νέων από 16 - 25 χρόνων, με όνειρα και φιλοδοξίες, ρίχνονται στο περιθώριο της κοινωνίας μη βρίσκοντας απασχόληση στην αγορά εργασίας.

Διαπιστώνεται πως οι μεγάλοι φτιάχναν μια ζωή για τους νέους, ερήμην των νέων. Έτσι, η πιο πολιτισμένη, η πιο μορφωμένη γενιά όλων των εποχών βρίσκεται μέσα στο πέλαγος της σύγχυσης, της αβεβαιότητας, της ανασφάλειας και της απογοήτευσης. Και είναι γνωστό πού οδηγούν όλα αυτά.

Οι ίδιοι οι νέοι, που κλήθηκαν να πουν τη γνώμη τους, εκφράζουν την απογοήτευσή τους ανοιχτά. Πίσω από τις φανταχτερές βιτρίνες της «ανέμελης ζωής» του ντίσκο και του ροκ, υπάρχει μια

ζοφερή πραγματικότητα.

«Είναι πλήθιος όποιος ισχυρίζεται ότι η ζωή μας είναι ωραία, κραυγάζουν οι νέοι. Έχουμε πολύ μεγάλη αγωνία για το μέλλον, αφού το παρόν μας είναι τόσο αβέβαιο. Σε τι κόσμο καλούμεθα να ζήσουμε και με ποιες προοπτικές; Το κόστος ζωής διαρκώς ανεβαίνει, η μόλυνση κατατράγει τα πάντα, οι αρρώστιες θερίζουν παρ' όλη την πρόοδο της επιστήμης, η νοθεία προϊόντων και ιδεολογιών γίνεται όλο και πιο φοβερή, η ζωή υποβαθμίζεται ποιοτικά, η ανεργία γιγαντώνεται και πλήττει εμάς τους νέους σαν μια πληγή των Φαραώ — η χειρότερη απ' όλες».

Ο πληθωρισμός καλπάζει, αδύνατο να ισοσκελιστούν οι οικογενειακοί προϋπολογισμοί και μια ωραία πρωία σου λένε στο σπίτι: Πρέπει να εργαστείς κι εσύ. Σύμφωνοι. Βρείτε μου μια δουλειά. Το νομίζετε εύκολο; Δεν έχετε παρά να ρίξετε μια ματιά στις αμέτρητες

αιτήσεις για εργασία, στις ατέλειωτες ουρές μπρος στα γραφεία ευρέσεως εργασίας σ' όλες τις χώρες της Ευρώπης. Νέοι επιστήμονες, με πτυχία και διπλώματα, άνεργοι. Τεχνικοί με πτυχία και διπλώματα, άνεργοι. Εργατικό δυναμικό νέας γενιάς, άνεργο. Όταν μόνο στις χώρες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας υπάρχουν τώρα πάνω από έξι εκατομμύρια άνεργοι, μπορείτε να υπολογίσετε πόσοι από αυτούς είναι νέοι; Αν όχι οι περισσότεροι, τουλάχιστον οι μισοί. Νομίζετε ότι μας ενδιαφέρει μόνο το καλό φαί και τα αυτοκίνητα και οι μοτοσικλέτες; Μεγάλο λάθος.

Είναι πολύ απλό: εσείς μας περιορίζετε εκεί τα ενδιαφέροντα, αποκλείοντάς μας όλες τις προσβάσεις προς την εξασφαλισμένη κοινωνική και οικονομική δομή της ζωής, όπως μας την υποσχόσασταν πριν μερικά χρόνια εσείς οι ίδιοι.

ΤΑΧΗΣ ΘΩΜΑΣ